

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

ὦ Τιμόθεε, τὴν παρακαταθήκην φύλαξον, ἐκτρεπόμενος τὰς βεβήλους κενοφωνίας καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, ἦν τινες ἐπαγγελλόμενοι περὶ τὴν πίστιν ἠστόχησαν (Α΄ Τιμ. ζ΄ 20-21)

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ • ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2016 • ΤΕΥΧΟΣ 108

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀγκαλιάζουν τούς αίρετικούς καί διχάζουν τούς Ὁρθοδόξους	σελ. 1
Γιατί δέν ὑπέγραψα	σελ. 3
Ἡ «Σύνοδος» τοῦ Κολυμπαρίου καί ἡ σύμπλευση μέ τόν Οἰκουμενισμό	σελ. 10
Ἀντί νά στήνεται τό σκηνικό στό Κολυμβάρι τῆς Κρήτης	σελ. 13
Ἀποκρυφιστικό - Οἰκουμενιστικό βιτρό στὴν Ἀκαδημία Κρήτης	σελ. 15
Εἰδήσεις καί Σχόλια	σελ. 18

ΑΓΚΑΛΙΑΖΟΥΝ ΤΟΥΣ ΑΙΡΕΤΙΚΟΥΣ ΚΑΙ ΔΙΧΑΖΟΥΝ ΤΟΥΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥΣ

Ένα ἀπό τὰ «σημεῖα τῶν καιρῶν» τῆς ἀποστατημένης ἐποχῆς μας εἶναι καί αὐτό:

Ἐκεῖνοι, στούς ὁποίους ἔχει ἀνατεθεῖ τό ἔργο τοῦ φύλακα, σκοποῦ καί τσομπάνη τῶν λογικῶν προβάτων τῆς ποιμνῆς τοῦ Χριστοῦ, ἀντί νά ἐντοπίζουν καί νά ἐξουδετερώνουν τούς νοπούς λύκους, τούς προβατόσχημους αίρετικούς, τούς ἀγκαλιάζουν, ἐνῶ παράλληλα κατηγοροῦν γιά ὑπαρξη «φοβικῶν συνδρόμων» ὅσα πρόβata ἀντιδροῦν στὴν προδοσία.

Ἀναφερόμαστε στό Κολυμπάρι τῆς Κρήτης, ὅπου ἐν μέσῳ τυμπανοκρουσιῶν καί εὐρυτάτης προβολῆς ἀπό τὰ

ἀμαρτωλά Μ.Μ.Ε. πραγματοποιήθηκε ἡ λεγομένη «Ἁγία καί Μεγάλη Σύνοδος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας». Μέσα σέ κλίμα χλιδῆς πετάχτηκαν ἑκατομμύρια εὐρώ, σέ καιρό οικονομικῆς κρίσης, γιά νά περάσει τό μήνυμα ὅτι ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία δέν ἔχει παρωπίδες, δέν διεκδικεῖ ἀποκλειστικότητα, ξανοίγεται σέ ὅλους, αίρετικούς, ἀκόμη καί ἀρνητές τοῦ Χριστοῦ καί, ἄρα, εἶναι μία θρησκεία πού πληροῖ τίς προδιαγραφές τῆς πολιτικῆς ὀρθότητος καί τῆς Νέας Τάξεως Πραγμάτων· γι' αὐτό ἐξ ἄλλου καί ὁ κύριος ἐμπνευστής καί διοργανωτής τῆς Συνόδου (τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο) ἀπολαμβάνει τῆς ὑψηλῆς

προστασίας και φιλίας της παγκόσμιας νεοταξίτικης έλίτ, έκφραζομένης κυρίως από τό «βαθύ κράτος» τών Η.Π.Α.

Τό πνεῦμα τοῦ κόσμου τούτου ἦταν ἔντονα παρόν στό Κολυμπάρι, κάτω ἀπό δρακόντια μέτρα ἀσφαλείας. Φοβούμεθα ὅμως ὅτι ἀπουσίαζε –ἄν καί ἡμέρες Πεντηκοστῆς– τό Πνεῦμα τό Ἅγιο, διότι αὐτό δέν γνωρίζει τί γλῶσσα τῆς ἐκκλησιαστικῆς διπλωματίας, τοῦ συμβιβασμοῦ, τῶν συμψηφισμῶν, τοῦ ναί καί τοῦ ὄχι ταυτόχρονα.

Ἡ ὅλη μεθόδευση τῆς Συνόδου ἦταν καινοφανής καί ἀπαράδεκτη, μέ τόν ἀποκλεισμό τῆς μεγάλης πλειοψηφίας τῶν ἐπισκόπων, καί –κυρίως– μέ τήν μή κατάδίκη τῆς παναιρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ ἀλλά τί νομιμοποίησή της.

Ἡ σύγκληση τῆς Συνόδου ἦταν παράνομη, ἀφοῦ σύμφωνα μέ τόν Κανονισμό Λειτουργίας, πού οἱ ἴδιοι οἱ ἐμπνευστές της ψήφισαν, δέν θά μπορούσε νά πραγματοποιηθεῖ, ἐάν ἔστω καί μία Ἐκκλησία δέν συμφωνοῦσε.

Ἀπό τίς 14 Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες ἀπεῖχαν 4 Ἐκκλησίες, οἱ ὁποῖες ἀντιπροσωπεύουν ὅμως τί μεγάλη πλειοψηφία τῶν

Ὁρθοδόξων (τά Πατριαρχεῖα Ἀντιοχείας, Ρωσσίας, Βουλγαρίας καί Γεωργίας).

Ἦδη τό Πατριαρχεῖο τῆς Ρωσσίας ἐδήλωσε, διά στόματος Μητροπολίτου Ἰλαρίωνος, ὅτι ἡ Σύνοδος εἶναι ἄκυρη ὡς παρανόμως συγκαλουμένη καί, συνεπῶς, ἡ Ἐκκλησία τῆς Ρωσσίας δέν θά δεχθεῖ τίς ἀποφάσεις της.

Αὐτό πού κατάφερε ἡ ἐκκοσμικευμένη Σύνοδος τοῦ Κολυμπαρίου, μετά ἀπό 100 σχεδόν χρόνια προετοιμασίας (!) ἦταν ἀγκαλιάζοντας τοὺς αἰρετικούς νά διχάσει τοὺς Ὁρθοδόξους!

Θλιβόμεθα βαθύτατα γιά τήν ἐξέλιξη αὐτή.

Εὐχόμεθα τό Πνεῦμα τό Ἅγιον, τό ὁποῖον «ὄλον συγκροτεῖ τόν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας», νά ἀναδειξεί νέους Μάρκους Εὐγενικούς, οἱ ὁποῖοι, ὡς νέοι Μωυσεῖς, θά βγάλουν τήν Ἁγία Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἀπό τί νοητή Αἴγυπτο καί ἀπό τί Βαβυλώνειο αἰχμαλωσία της στό πνεῦμα τοῦ κόσμου τούτου καί στήν παναίρεση τοῦ ἀντιευαγγελικοῦ οἰκουμενισμοῦ.

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Προφητικά λόγια τοῦ Ἁγίου Ἰουστίνου Πόποβιτς:

Διότι, ἐάν «προπαρασκευασθῆ» κατὰ τὸν περιγραφέντα τρόπον καί συνέλθῃ αὐρίον ἢ μεθαύριον, ὃ μὴ γένοιτο, μία τοιαύτη Σύνοδος, ἐν μόνον ἀποτέλεσμα δυνάμεθα νά ἀναμένωμεν ἐξ αὐτῆς: σχίσματα, ἢ καὶ αἵρέσεις, καὶ ὀπωσδίποτε ἀπώλειαν πολλῶν, δυσσαριθμῶν ψυχῶν. Θεωρουμένη δὲ ἐκ τῆς ἱστορικῆς ἀποστολικο-πατερικῆς πείρας τῆς Ἐκκλησίας, ἡ τοιαύτη Σύνοδος, ἀντὶ θεραπείας τῶν ἤδη ὑφισταμένων δεινῶν, θὰ ἀνοίξῃ καὶ νέας πληγὰς καὶ τραύματα ἐπὶ τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας, δημιουργοῦσα εἰς αὐτὴν νέα προβλήματα καὶ νέας ταλαιπωρίας.

Ἀπὸ τὸ Ὑπόμνημα πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Σερβίας. Ἐδημοσιεύθη στὸν Ὁρθόδοξο Τύπο, φ. 303 καὶ 304 (1978).

ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΥΠΕΓΡΑΨΑ

του Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Μόρφου κ. Νεοφύτου

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

πρὸς τὴν ἐν Κρήτῃ Ἁγίαν καὶ Μεγάλην Σύνοδον τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἀναφορικῶς πρὸς τὴν εἰδικὴν Συνεδρίαν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ θέματος «Σχέσεις τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας πρὸς τὸν λοιπὸν Χριστιανικὸν κόσμον»

Μητροπολίτου Μόρφου Νεοφύτου

Παναγιώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα, Οἰκουμενικὴ Πατριάρχα Κωνσταντινουπόλεως κ. Βαρθολομαῖε καὶ Πρόεδρε τῆς Ἁγίας ταύτης Συνόδου,

Ἅγιοι Προκαθήμενοι τῶν κατὰ τόπους Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν,

Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς,

Ἀγαπῆτοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Ἀναφορικῶς πρὸς τὸ θέμα τῆς παρούσης Συνόδου, «Σχέσεις τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας πρὸς τὸν λοιπὸν Χριστιανικὸν κόσμον», εὐχαριστοῦμεν ἐκ βαθέων τὴν πατρικὴν τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ Πρόνοιαν, ἡ ὁποία ἀξιώνει ἡμᾶς νὰ καταθέσωμεν ἐνώπιον Ὑμῶν ἐμπειρίας ἀγίων ἀνθρώπων, ὡς πρὸς τὸ τί εἶναι Ἐκκλησία, καὶ πῶς ἡ Ἐκκλησία σημαίνεται εἰς τὴν Θεολογίαν τῆς ἐμπειρίας καὶ εἰς τὴν ἀγιοπνευματικὴν ἐμπειρίαν μεγάλων θεολόγων τοῦ συγχρόνου Ὁρθοδόξου κόσμου, ἀνεγνωρισμένου κύρους. Καὶ ταῦτα, καθόσον, κατὰ τοὺς ἁγίους Πατέρας, ἀληθὴς καὶ ἀπλανὴς θεολόγος εἶναι ὁ τῶν παθῶν διὰ τῆς πράξεως, ἥτοι τῆς τηρήσεως τῶν θεϊκῶν ἐντολῶν, καθαρθεὶς, φωτισθεὶς διὰ τῆς Τριαδικῆς ἐλλάμψεως καὶ κατὰ χάριν θεωθεὶς διὰ τῆς καθαρᾶς ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι προσευχῆς. «Διὰ πολιτείας, ἀνελθε· διὰ καθάρσεως, κτῆσαι τὸ καθαρὸν. Βούλει θεολόγος γενέσθαι ποτέ, καὶ τῆς

θεότητος ἄξιος; τὰς ἐντολὰς φύλασσε· διὰ τῶν προσταγμάτων ὄδευσον· πράξεις γὰρ ἐπίβασις θεωρίας· ἐκ τοῦ σώματος τῆ ψυχῆ φιλοπόνησον», κατὰ τὸν μέγαν ἐν θεολογίᾳ Γρηγόριον τὸν Ναζιανζηνόν. Κατὰ δὲ τὴν ἀπόφανσιν τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Νεῖλου τοῦ Ἀσκητοῦ, «Εἰ θεολόγος εἶ, προσεύξῃ ἀληθῶς· καί, εἰ ἀληθῶς προσεύξῃ, θεολόγος εἶ.»

Καταθέτομεν λοιπὸν ἐν συνεχείᾳ τὰς ἐν λόγῳ θεολογικὰς ἐμπειρίας, ὡς πρὸς τὸ ἀνωτέρω θέμα, παραθέτοντες καταρχὴν σχετικὰ ἀποσπάσματα ἐκ τοῦ βαρυσημάντου ἔργου, Ἐμπειρικὴ Δογματικὴ τῆς Ὁρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας κατὰ τὴν προφορικὴν παραδόσειν τοῦ π. Ἰωάννη Ρωμανίδου, ὅπως κατέγραψε καὶ ἐξέδωκεν αὐτὰς ὁ ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀδελφὸς καὶ συλλειτουργὸς, Μητροπολίτης Ναυπάκτου καὶ Ἁγίου Βλασίου κ. Ἰερόθεος.

α. «Μέλη τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ὅσοι βαπτίζονται καὶ χρίονται, ὅσοι κοινωνοῦν τοῦ Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ καὶ ἔχουν νοερὰ προσευχὴ στὴν καρδιά... Μέλη τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ὅσοι ἔχουν λάβει τὸ Ἅγιον Πνεῦμα.»

β. «Ὁ Χριστὸς σώζει τοὺς ἀνθρώπους διὰ τῆς Ἐκκλησίας Του καὶ μὲ ὅποιονδήποτε ἄλλο τρόπο Ἐκεῖνος γνωρίζει, ἀλλὰ ἐμεῖς γνωρίζουμε τὸν τρόπο πὸν σώζεται κανεὶς, ἥτοι διὰ τῶν Μυστηρίων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Ὁρθοδόξου εὐσεβείας, πὸν εἶναι ἡ κάθαρση, ὁ φωτισμὸς καὶ ἡ θέωση, ἥ, ὅπως ἀλλοιῶς λέγεται, πράξις καὶ θεωρία.

Ἐκτὸς τῆς Ἐκκλησίας δὲν ὑπάρχει σωτηρία. Ὁ Χριστὸς προσφέρει τὴ σωστικὴν Χάριν σὲ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Ὅταν σώζεται κανεὶς ἐκτὸς τῆς ὁρατῆς

Ἐκκλησίας, αὐτὸ σημαίνει ὅτι ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς σώζει αὐτόν. Ἐὰν αὐτὸς εἶναι μέλος ἑτεροδόξο, τότε σώζεται διότι τὸν σώζει ὁ Χριστὸς καὶ ὄχι ἡ “παραφυάς”, στὴν ὁποία ἀνήκει, διότι μία εἶναι ἡ Ἐκκλησία ποὺ σώζει, δηλαδὴ ὁ Χριστός.»

γ. «Ὅπου δὲν ὑπάρχει τὸ Ὁρθόδοξο Δόγμα, ἡ Ἐκκλησία δὲν εἶναι σὲ θέση νὰ ἀποφανθεῖ περὶ τῆς ἐγκυρότητας τῶν Μυστηρίων. Κατὰ τοὺς Πατέρας, τὸ Ὁρθόδοξο Δόγμα οὐδέποτε χωρίζεται ἀπὸ τὴν πνευματικότητα... Τὸ κριτήριο τῆς ἐγκυρότητας τῶν Μυστηρίων γιὰ μᾶς τοὺς Ὁρθοδόξους εἶναι τὸ Ὁρθόδοξο Δόγμα, ἐνῶ γιὰ τοὺς ἑτεροδόξους εἶναι ἡ ἀποστολικὴ διαδοχὴ. Γιὰ τὴν Ὁρθόδοξη Παράδοση δὲν ἀρκεῖ νὰ ἀνάγουμε τὴν χειροτονία στοὺς Ἀποστόλους, ἀλλὰ νὰ ἔχουμε Ὁρθόδοξο Δόγμα... Ὅπου ὑπάρχει ὀρθὴ διδασκαλία, ὑπάρχει καὶ ὀρθὴ πράξη. Ὁρθοδοξία σημαίνει ὀρθὴ δόξα καὶ ὀρθὴ πράξη.»

δ. «Υπάρχει μία ταυτότητα μεταξὺ Ὁρθοδόξου Θεολογίας καὶ Μυστηρίων.»

ε. «Ἡ Ἐκκλησία, ὡς Σῶμα Χριστοῦ, εἶναι τὸ κατοικητήριο τῆς ἀκτίστου δόξης τοῦ Θεοῦ. Δὲν μπορούμε νὰ ξεχωρίσουμε τὸν Χριστὸ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία, οὔτε καὶ τὴν Ἐκκλησία ἀπὸ τὸν Χριστό.

Στὸν Παπισμὸ καὶ Προτεσταντισμὸ γίνεται σαφὴς διάκριση μεταξὺ τοῦ Σώματος καὶ τῆς Ἐκκλησίας... Αὐτὸ γιὰ τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία εἶναι ἀδύνατον.»

στ. «Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ὄρατὴ καὶ ἀόρατη... Οἱ ἅγιοι γνωρίζουν ἐκ πείρας τὴ συνύπαρξη ὄρατου καὶ ἀοράτου στοιχείου τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ ἐμφάνιση πολλῶν ἁγίων σὲ ζῶντα θεούμενα μέλη τῆς Ἐκκλησίας δείχνει αὐτὴ τὴν πραγματικότητα. Γι' αὐτὸ καὶ ἀληθινὴ γνώση τοῦ τί εἶναι Ἐκκλησία ἔχουν ὅσοι ἔχουν προσωπικὴ ἐμπειρία.»

Ταῦτα, μεταξὺ πολλῶν ἄλλων παρεμφερῶν, καταθέτει καὶ μαρτυρεῖ τὸ γνήσιον τέκνον τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας

καὶ αὐθεντικὸς συνεχιστὴς τῆς ἀληθοῦς πατερικῆς παραδόσεως, μακαριστὸς πρωτοπρεσβύτερος Ἰωάννης Ρωμανίδης, καὶ ἐπιμένει νὰ παραπέμπει εἰς τὴν προσωπικὴν ἐμπειρίαν τῶν ἁγίων Πατέρων.

Εἰς τὴν προσωπικὴν ἡμῶν ζωὴν, Παναγιώτατε καὶ ἅγιοι ἀρχιερεῖς, ἀνεζητήσαμεν τοιοῦτους θεοφόρους Πατέρας καὶ Μητέρας. Καὶ ἡ ἀγαθότης τοῦ Θεοῦ ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς «ὑπερεκπερισσοῦ ὧν ἠτούμεθα ἢ ἐνοοῦμεν» (πρβλ. Ἐφεσ. 3, 20), καὶ ἠξίωσεν ἡμᾶς νὰ γνωρίσωμεν ἐκ τοῦ σύνεγγυς καὶ νὰ συναναστραφῶμεν μετὰ γνησίων ἀνθρώπων τοῦ Θεοῦ.

Δύο ἐξ αὐτῶν ὑπῆρξαν οἱ ὅσοι Γέροντες Πορφύριος ὁ Κausοκαλυβίτης καὶ Παῖσιος ὁ Ἀγιορείτης, τὴν ἀγιότητα τῶν ὁποίων ἀνεκήρυξε προσφάτως τὸ Σεπτὸν Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον. Παραθέτω ἐν συνεχείᾳ χαρακτηριστικὰ ἀποσπάσματα ἐκ τῆς διδασκαλίας τῶν θεοφόρων τούτων ἀνδρῶν ἀναφορικῶς πρὸς τὸ ὑπὸ ἐξέτασιν θέμα, καὶ μάλιστα τὸ θέμα τοῦ μετὰ τῶν ἑτεροδόξων διαλόγου, τοῦ τρόπου προσεγγίσεως τούτων καὶ τῆς εὐθύνης ἡμῶν ἐναντι αὐτῶν.

Ὁ ὄσιος Πορφύριος ἔλεγεν εἰς πνευματικὰ αὐτοῦ τέκνα·

«Ἐσεῖς θὰ κρατήσετε (στοὺς διαλόγους μὲ τοὺς παπικοὺς) καὶ θὰ ἀκολουθήσετε τὴν Ὁρθόδοξη θέση. Ἄν τώρα αὐτοὶ (οἱ παπικοὶ) θέλουν νὰ ἔρθουν μαζί μας, οὔτε μπορούμε, ἀλλὰ οὔτε καὶ πρέπει νὰ τοὺς ἐμποδίσουμε νὰ ἔλθουν...

Μὴ φοβᾶστε. Οἱ διαθέσεις τοῦ Πάπα ἀνέκαθεν ἦταν νὰ ὑποτάξει τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία καὶ θὰ ἔλθει ἡμέρα, ποὺ ὁ διάλογος θὰ ματαιωθεῖ· τίποτε δὲν πρόκειται νὰ γίνει· ἄλλωστε τοὺς Οὐνίτες, αὐτὸ τὸν δούρειο ἵππο, εἶναι φῶς φανάρι ὅτι τοὺς ἐνδιαφέρει νὰ ἀναγνωρίσουν οἱ Ὁρθόδοξοι κεφαλὴν τὸν Πάπα καὶ τίποτε περισσότερο.»

Ὁ δὲ ὄσιος πατὴρ ἡμῶν Παῖσιος ὁ Ἁγιορείτης ὑπαγορεύει τὰ ἐξῆς βαρυσήμαντα:

«Πολλοὶ ἅγιοι Μάρτυρες, ὅταν δὲν ἤξεραν τὸ δόγμα, ἔλεγαν: “Πιστεύω ὅ,τι θέσπισαν οἱ Ἅγιοι Πατέρες.” Ἐάν κάποιος τὸ ἔλεγε αὐτό, μαρτυροῦσε. Δὲν ἤξερε δηλαδὴ νὰ φέρῃ ἀποδείξεις στοὺς διώκτες γιὰ τὴν πίστη του καὶ νὰ τοὺς πείσῃ, ἀλλὰ εἶχε ἐμπιστοσύνη στοὺς Ἁγίους Πατέρες. Σκεφτόταν; “Πῶς νὰ μὴν ἔχω ἐμπιστοσύνη στοὺς Ἁγίους Πατέρες; Αὐτοὶ ἦταν καὶ πιὸ ἔμπειροι καὶ ἐνάρετοι καὶ ἅγιοι. Πῶς ἐγὼ νὰ δεχθῶ μία ἀνοησία; Πῶς νὰ ἀνεχθῶ νὰ βρίζῃ ἓνας τοὺς Ἁγίους Πατέρες;” Νὰ ἔχουμε ἐμπιστοσύνη στὴν παράδοση. Σήμερα, δυστυχῶς, μπῆκε ἡ εὐρωπαϊκὴ εὐγένεια καὶ πᾶνε νὰ δείξουν τὸν καλὸ. Θέλουν νὰ δείξουν ἀνωτερότητα καὶ τελικὰ πᾶνε νὰ προσκυνήσουν τὸν διάβολο μὲ τὰ δύο κέρατα. “Μία θρησκεία,” σοῦ λένε, “νὰ ὑπάρχη”, καὶ τὰ ἰσοπεδώνουν ὅλα. Ἦρθαν καὶ σ’ ἐμένα μερικοὶ καὶ μοῦ εἶπαν: “ Ὅσοι πιστεύουμε στὸν Χριστό, νὰ κάνουμε μία θρησκεία.” “Τώρα εἶναι σάν νὰ μοῦ λέτε”, τοὺς εἶπα, “χρυσὸ καὶ μπακίρι, χρυσὸ τόσα καρᾶτια καὶ τόσα ποὺ τὰ ξεχώρισαν, νὰ τὰ μαζέψουμε πάλι καὶ νὰ τὰ κάνουμε ἓνα. Εἶναι σωστὸ νὰ τὰ ἀνακατέψουμε πάλι; Ρωτῆστε ἓναν χρυσοχόο: «Κάνει νὰ ἀνακατέψουμε τὴν σαβούρα μὲ τὸν χρυσό;» Ἔγινε τόσος ἀγώνας, γιὰ νὰ λαμπικάρῃ τὸ δόγμα.” Οἱ Ἅγιοι Πατέρες κάτι ἤξεραν καὶ ἀπαγόρευσαν τὶς σχέσεις μὲ αἵρετικό. Σήμερα λένε: “ Ὅχι μόνο μὲ αἵρετικό, ἀλλὰ καὶ μὲ Βουδδιστὴ καὶ μὲ πυρολάτρη καὶ μὲ δαιμονολάτρη νὰ συμπροσευχηθοῦμε. Πρέπει νὰ βρίσκωνται στὶς συμπροσευχές τους καὶ στὰ συνέδρια καὶ οἱ Ὁρθόδοξοι. Εἶναι μία παρουσία.” Τί παρουσία; Τὰ λύνουν ὅλα μὲ τὴν λογικὴ καὶ δικαιολογοῦν τὰ ἀδικαιολόγητα. Τὸ εὐρωπαϊκὸ πνεῦμα

νομίζει ὅτι καὶ τὰ πνευματικὰ θέματα μποροῦν νὰ μποῦν στὴν Κοινὴ Ἀγορά.»

«Αὐτό, ποὺ ἐπιβάλλεται σὲ κάθε Ὁρθόδοξο, εἶναι νὰ βάζῃ τὴν καλὴ ἀνησυχία καὶ στοὺς ἑτεροδόξους, νὰ καταλάβουν δηλαδὴ ὅτι βρίσκονται σὲ πλάνη, γιὰ νὰ μὴν ἀναπαύουν ψεύτικα τὸν λογισμό τους, καὶ στερηθοῦν καὶ σ’ αὐτὴν τὴν ζωὴ τὶς πλουσίες εὐλογίες τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ στὴν ἄλλη ζωὴ στερηθοῦν τὶς περισσό-τερες καὶ αἰώνιες εὐλογίες τοῦ Θεοῦ.»

Ἐτερος σύγχρονος ὄσιος, μετὰ τοῦ ὁποίου ἠξιώθημεν νὰ συνδεθῶμεν πνευματικῶς, ὑπῆρξεν ὁ ἁγίας μνήμης Γέρον **Ἰάκωβος ὁ Τσαλίκης**, ὁ «μὲ συγχωρεῖτε». Τὸ προσφάτως ἐκδοθὲν βιβλίον περὶ τῆς ἁγίας αὐτοῦ βιοτῆς, ἀναφέρει καὶ τὸ ἐξῆς χαρακτηριστικὸν περιστατικόν, τὸ ὁποῖον θεωροῦμεν ὅτι ἀφορᾶ καὶ εἰς τὸ ὑπὸ ἐξέτασιν θέμα τῆς Συνόδου καὶ ἐνέχει ἰδιαιτέραν ποικιλτικὴν ἀξίαν. Τὸ παραθέτομεν ἐν συνεχείᾳ:

«Ὅταν ἔμεινε γιὰ διανυκτέρευση στὸ Μοναστήρι ἓνας παπικός, ὁ Γέροντας τοῦ φέρθηκε μὲ ἀγάπη. Ὁ ἐπισκέπτης ἦταν καλοπροαίρετος καὶ εἶχε πολλὰς ἀπορίες. Ὁ Γέροντας τοῦ ἐξηγοῦσε μὲ καλωσύνη καὶ πραότητα. Τότε τὸ Μοναστήρι δὲν εἶχε τὴν μεγάλη τράπεζα ποὺ ἔχει τώρα, καὶ ἔτρωγαν ὅλοι μαζί (μοναχοί, κληρικοί, λαϊκοί) σὲ μιὰ μικρὴ τράπεζα (τραπεζαρία) στὸ ἰσόγειο, δίπλα στὴ βρύση. Εἶχαν προπορευθῆ ὅλοι οἱ ἄλλοι. Κάθησαν στὴν τράπεζα καὶ περίμεναν τὸν Γέροντα. Ὅταν μπῆκε ὁ Γέροντας μέσα, ὅλοι σπκώθηκαν ἀπὸ σεβασμὸ ἀλλὰ καὶ γιὰ νὰ γίνῃ ἡ συννηθισμένη προσευχὴ τῆς τράπεζας. Ὁ Γέροντας κάθησε, εἶπε καὶ στοὺς ἄλλους νὰ καθήσουν, ἔκανε τὸν σταυρὸ του καὶ ἄρχισε νὰ τρώῃ. Ὁ παπικός ἦταν πιστός. Παίρνει τὸν λόγο καὶ λέει στὸν Γέροντα: “Γέροντα, δὲν θὰ κάνωμε προσευχή;” Καὶ ὁ Γέροντας ἤρεμα τοῦ ἀπαντᾷ: “Καλύτε-

ρα να κάνωμε σιωπή.” Καὶ συνέχισε τὸ φαγητό του. Ἄς κατανοήσουν τὸ πνεῦμα τοῦ ἁγίου Γέροντος ὅσοι ἐπιμένουν σὲς συμπροσευχές με τοὺς ἑτεροδόξους.»

Ἄλλος σύγχρονος θεοφόρος πατήρ, τὸν ὁποῖον ἠξιώθημεν νὰ γνωρίσωμεν κατὰ τὴν νεότητα ἡμῶν, εἶναι ὁ τότε ἐφημέριος τοῦ Λεπροκομείου (Νοσοκομείου Λοιμωδῶν Νόσων) Ἀθηνῶν, **ἀείμνηστος Γέρον Εὐμένιος Σαριδάκης**, γέννημα τῆς ἁγιοτόκου νήσου Κρήτης -ἥτις καὶ φιλοξενεῖ τὴν Σύνοδον ταύτην-, πνευματικὸν τέκνον τοῦ ὁσίου Νικηφόρου τοῦ Λεπροῦ. Παραθέτομεν ἐν συνεχείᾳ θαυμαστὸν γεγονός, τὸ ὁποῖον συνέβη εἰς τὸν Γέροντα Εὐμένιον καὶ σχετίζεται ἀμέσως πρὸς τὸ ὑπὸ ἐξέτασιν θέμα, ὅπως τοῦτο καταγράφεται εἰς ἡμέτερον, προσφάτως ἐκδοθὲν πόνημα . Τοῦ περιστατικοῦ τούτου ἤμην αὐτίκοος (ἐκ τοῦ Γέροντος Εὐμενίου) μάρτυς. Ἄλλ’ ἐπειδή, κατὰ τὸ Κυριακὸν λόγιον, «ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων ἢ τριῶν σταθῆ πᾶν ῥῆμα» (Ματθ. 18, 16), εἰς τὸ ὡς ἄνω βιβλίον καταγράφομεν τοῦτο κατὰ τὴν συμμαρτυρίαν τοῦ πνευματικοῦ ἡμῶν ἀδελφοῦ, μοναχοῦ Ἱεροθέου.

«Ὁ Γέροντάς μας, π. Εὐμένιος Σαριδάκης, προσευχόταν κάποτε γιὰ τὸν διάβολο. Τὸν σταμάτησε ὁμως ὁ Θεός, λέγοντάς του ὅτι ἡ προσευχὴ αὐτὴ εἶναι ἀτελέσφορη, ὡς πρὸς τὸ ἐπιδιωκόμενον ἀποτέλεσμα. Κάποτε, ὁ Γέροντας μοῦ ἐκμυστηρεύθηκε ὅτι μνημόνευσε σὲς Πρόθεση τὸν Εὐρωπαῖο γνωστὸ ἀνθρωπιστὴ Ραοὺλ Φολλερῶ, παπικὸ στὸ δόγμα,

ἐπειδὴ εἶχε εὐεργετήσει τὸ Λεπροκομεῖο καὶ ἦταν πολὺ καλὸς ἄνθρωπος. Τότε, ἄγγελος Κυρίου τοῦ πέταξε τὴ μερίδα ἀπὸ τὸ ἅγιο Δισκάριο τρεῖς φορές. Τὴν τρίτη φορά, τοῦ ἐφανίσθηκε λέγοντάς του ὅτι ἐκεῖ (σὲς Πρόθεση) ἔχουν θέσει μόνο τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας. Τοῦ ἐξήγησε ὅτι στὸ κομβοσχοῖνι του μπορεῖ νὰ βάλει προσευχόμενος τοὺς πάντες, αἰρετικούς, ἑτεροθρήσκους, φονιάδες, ἐγκληματίες, ἀσελγεῖς, τὸ πλήρωμα ὅλης τῆς οἰκουμένης, ζῶντες καὶ κεκοιμημένους. Σὲς εὐχαριστιακὴ Ἀναφορὰ ὁμως, μόνο τοὺς Ὁρθοδόξους, γιὰτὶ αὐτοὶ ἀποτελοῦν τὰ μέλη τῆς μίας, ἁγίας, καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας.»

Συχνῶς πυκνῶς παραπέμπομεν εἰς τὴν θεόπνευστον ρῆσιν τοῦ ἁγίου Νικολάου τοῦ Καβάσιλα, «Διὰ δὲ τῶν μυστηρίων καὶ ἡ Ἐκκλησία σημαίνεται, σῶμα οὔσα Χριστοῦ καὶ μέλη ἐκ μέρους... Σημαίνεται δὲ ἡ Ἐκκλησία ἐν τοῖς μυστηρίοις, οὐχ ὡς ἐν συμβόλοις, ἀλλ’ ὡς ἐν καρδίᾳ μέλη... Οὐ γὰρ ὀνόματος ἐνταῦθα κοινωνία μόνον, ἢ ἀναλογία ὁμοιότητος, ἀλλὰ πράγματος ταυτότης.» Ἴδού, λοιπόν, ἡ προσωπικὴ ἐμπειρία τοῦ συγχρόνου ἁγίου πατρὸς Εὐμενίου Σαριδάκη -εἰς τὴν ἁγιότητα τοῦ ὁποῖου ἀνεφέρθη ἐνθέρμως ἡ Ὑμετέρα Παναγιότης εἰς τὸν Προλογικὸν Χαιρετισμὸν Ἑορτολογίου τῆς Μητροπόλεως Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας (ἔτους 2014)-, τί καταθέτει εἰς ἡμᾶς τοὺς περισπουδάστους, μετὰ βροντώδους ἀπλότητος καὶ ἐκπληκτικῆς ἀκριβείας, ἐπικυροῦσα κατὰ

• Ἡ *Παρακαταθήκη* ἀναρτᾶται σὲς ἴστοσελίδα orthodoxnet.gr καὶ σὲ φιλικές ἴστοσελίδες.

• Ὁ π. Ἀρσένιος Βλαγκόφτης, σύμβουλος ἐκδόσεως τῆς *Παρακαταθήκης*, κάθε Κυριακὴ 9-10 π.μ. ἔχει ἐκπομπή σὲς τηλεόραση Atlas TV, ἡ ὁποία ἐκπέμπει σὲς Κεντρικὴ Μακεδονία. Οἱ ἐκπομπές ἀναρτῶνται καὶ σὲς διαδίκτυο.

πάντα τοὺς θεολογικωτάτους λόγους τοῦ Καβάσιλα. Ὅτι δηλαδή «ἡ Ἐκκλησία σημαίνεται ἐν τοῖς μυστηρίοις», εἰς τὴν ἱερὰν Πρόθεσιν τῆς Θείας Εὐχαριστίας. Καὶ τὸ ἀξιοπρόσεκτον εἶναι ὅτι ἄγγελος Κυρίου ἀπεκάλυψε τὴν μεγίστην ταύτην, προικοδοτηθεῖσαν εἰς ἡμᾶς, ἀλήθειαν, περὶ τοῦ τί ἐστὶ δηλονότι Ἐκκλησία, ποῖα τὰ μέλη αὐτῆς καὶ τίς ἡ ἡμετέρα εὐθύνη πρὸς τὰ μὴ ἀποτελοῦντα μέλη αὐτῆς.

Τέλος, παραθέτομεν βαρυσήμαντον κείμενον ἐπιστολῆς τοῦ μεγάλου καὶ συγχρόνου **ὀσίου Γέροντος Σωφρονίου Σαχάρωφ**, ἰδρυτοῦ τῆς ἐν Ἑσσεξ Ἀγγλίας Πατριαρχικῆς μονῆς τοῦ Τιμίου Προδρόμου.

«Ἐδῶ ὅμως θέλω νὰ πῶ καὶ λίγα λόγια γιὰ τὸ γεγονός ὅτι μιὰ σημαντικὴ μερίδα τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου κλίνει σήμερα νὰ ἀποδεχθεῖ μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ ἐπικίνδυνες αἰρέσεις (Σ.Ε.: ὁ Γέρον ἐννοεῖ ἐνταῦθα τὸν Οἰκουμενιστικὸν Συγκρητισμόν). Αὐτὴ ξεκινᾷ ἀπὸ τῆ διαπίστωση ὅτι δῆθεν στὶς ἡμέρες μας δὲν ὑπάρχει οὔτε μιὰ ἐκκλησία ποὺ νὰ ἔχει διαφυλάξει πλήρως τὴν ἀλήθεια τῆς διδαχῆς τοῦ Χριστοῦ· ὅτι καμιὰ ἐκκλησία δὲν κατέχει σὲ ἀπόλυτο βαθμὸ τὴ γνώση τοῦ μυστηρίου τῆς ἀγίας, χαρισματικῆς χριστιανικῆς ζωῆς σὲ ἠθικὸ καὶ ἀσκητικὸ ἐπίπεδο· ὅτι πολλὰ ἀπὸ τὶς ἐκκλησίες, ποὺ ἀποκαλοῦνται χριστιανικὲς, ἔχουν ἴση χάρη, καὶ γι' αὐτὸ ὀφείλει νὰ ἐπέλθει ἡ ἔνωση τῶν ἐκκλησιῶν μὲ βάση κάποιον κοινὸ γιὰ ὅλες παρονομαστί.

Ἐνα ἀπὸ τὰ πιὸ συχνὰ ἐρωτήματα, ποὺ τυχαίνει νὰ ἀντιμετωπίζουμε, εἶναι τὸ ἐρώτημα ποιὸς σώζεται καὶ ποιὸς ὄχι. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ συνήθως σκέπτονται ὅτι σώζεται ὄχι μόνον ὁ Ὁρθόδοξος (σύμφωνα μὲ τὴ διδασκαλία τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας) ἢ μόνον ὁ Καθολικὸς (σύμφωνα μὲ τὴ διδασκαλία τῶν Ρωμαιοκαθολικῶν), ἀλλὰ καὶ ὅλοι οἱ ἐνάρετοι ἄνθρωποι ποὺ

πιστεύουν στὸν Χριστό. Ἡ ἄποψη αὐτὴ πέρασε ἀπὸ τοὺς Προτεστάντες καὶ στοὺς πιστοὺς τῶν ὑπολοίπων ἐκκλησιῶν. Ὑπάρχουν πολλοὶ μεταξὺ τῶν Ὁρθοδόξων, ποὺ ὑποστηρίζουν τὴν ἄποψη αὐτή. Μερικοὶ μάλιστα σκέπτονται ὅτι οὔτε μιὰ ἀπὸ τὶς ὑπάρχουσες ἐκκλησίες δὲν μπορεῖ νὰ δεχθεῖ τὸ πλήρωμα τῆς γνώσεως καὶ τῆς χάριτος, γιὰτὶ ἡ κάθε μιὰ ἀπὸ αὐτὲς κατὰ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλο βαθμὸ ἔχει παρεκκλίνει ἀπὸ τὴν ἀλήθεια. Οἱ ἴδιοι πάντοτε πιστεύουν ὅτι μόνον τώρα, στὰ τέλη τῶν αἰώνων, συνέλαβαν πλήρως τὸ πνεῦμα τῆς διδαχῆς τοῦ Χριστοῦ καὶ μέχρι τώρα ὅλος ὁ χριστιανικὸς κόσμος, στὴ ροὴ τῶσων αἰώνων, βρισκόταν σὲ πλάνη. Λένε ὅτι τώρα ἤρθε ὁ καιρὸς, ποὺ πρέπει νὰ ἐνωθοῦν ὅλα τὰ διχασμένα μέρη σὲ μιὰ παγκόσμια καὶ ἀποστολικὴ Ἐκκλησία. Αὐτὴ, σύμφωνα μὲ τοὺς ἴδιους, θὰ κατέχει τὴν πλήρη ἀλήθεια ἀπὸ ὅλες τὶς ἀπόψεις, ἂν κατὰ τὴν (παραπάνω) ἔνωση γίνῃ ἀποδεκτὸ μόνον ἐκεῖνο ποὺ ἀποτελεῖ κοινὸ χαρακτηριστικὸ γιὰ ὅλες τὶς ἐκκλησίες. Ἄλλοι πάλι, φαινόμενο ἀκόμη χειρότερο, διαλογίζονται στὶς καρδιές τους γιὰ κάποιον εἶδος ὑψηλοῦ μυστικισμοῦ, ποὺ ὑπερβαίνει τὰ ὅρια τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀντιλήψεως τῆς χριστιανικῆς θρησκείας, ὥστε... δὲν θέλω οὔτε νὰ ἀναφερθῶ περισσότερο σὲ ὅλα αὐτά. Ἐπιθυμῶ μόνον κλείνοντας τὸ θέμα αὐτὸ νὰ πῶ παρενθετικὰ ὅτι πολὺ θὰ ἠθελα (καὶ γι' αὐτὸ προσεύχομαι στὸν Θεὸ) ἔσεῖς νὰ μὴ πλανηθεῖτε μὲ ὅλα αὐτά, ἀλλὰ νὰ πιστεύετε ἀκράδαντα μὲ τὴν καρδιά καὶ μὲ τὸν νοῦ ὅτι **ὑπάρχει πάνω στὴ γῆ ἐκείνη ἡ Μία, Μοναδικὴ καὶ Ἀληθινὴ Ἐκκλησία ποὺ ἴδρυσεν ὁ Κύριος. Ἡ Ἐκκλησία αὐτὴ διατηρεῖ ἀλώβητη καὶ ἀκέραιη τὴ διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ** (καὶ ὄχι ξεχωριστὰ μέλη της), **κατέχει τὸ πλήρωμα τῆς γνώσεως καὶ τῆς χάριτος καὶ εἶναι ἀλάθητη.**

Ἐκεῖνο ποῦ γιὰ μερικοὺς δὲν φαίνεται νὰ εἶναι πλήρης διδασκαλία, δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο, παρὰ ἡ δυνατότητα γιὰ ἐπισημονικὴ ἐπεξεργασία ποῦ προσφέρει ὁ ἀπεριόριστος καὶ ἀνεξάντλητος πλοῦτος της. Αὐτὸ ὅμως δὲν συγκρούεται καθόλου μὲ ὅ,τι εἶπαμε παραπάνω γιὰ τὴν κατοχὴ τοῦ πληρώματος τῆς γνώσεως.

Ἡ διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας, ποῦ ἔλαβε τὴν τελικὴ της μορφὴ ἀπὸ τὶς Οἰκουμενικὲς Συνόδους, δὲν ἐπιδέχεται καμιά ἀλλαγὴ. Ὅλη ἡ μετέπειτα ἐπισημονικὴ ἐργασία πρέπει ἀπαραίτητα νὰ συμφωνεῖ μὲ ὅ,τι ἤδη δόθηκε στὴ θεία ἀποκάλυψη καὶ διατυπώθηκε στὴ διδαχὴ τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων τῆς Ἐκκλησίας. Τὸ ἴδιο ἰσχύει καὶ γιὰ τὴ χάρη. Τὸ πλήρωμα τῆς χάριτος, μπορεῖ νὰ κατέχει μόνο ἡ μία καὶ μοναδικὴ Ἐκκλησία. Ὅλες ὅμως οἱ ἄλλες ἐκκλησίες διαθέτουν χάρη ἐξαιτίας τῆς πίστεως στὸν Χριστό, ὅχι ὅμως στὴν πληρότητα. Μποροῦμε νὰ πιστεύουμε ὅτι καὶ στὶς ἡμέρες μας ἀκόμη ὑπάρχουν ἄνθρωποι, ποῦ κατὰ τὴ χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἶναι ἴσοι μὲ τοὺς μεγάλους ἀγίους τῆς Ἐκκλησίας τῶν ἀρχαίων χρόνων (τὸ λέω σὲ σχέση μὲ ὅ,τι ἔτυχε νὰ ἀκούσω γιὰ μερικοὺς ἀνθρώπους στὴ Ρωσία), γιὰτὶ ὁ Χριστὸς εἶναι “χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας”. Ὅλα αὐτὰ εἶναι ἡ ἀλήθεια. Ὅποιος ἀπομακρυνθεῖ ἀπὸ τὴν πίστη αὐτή, δὲν θὰ σταθεῖ.»

* * *

Παναγιώτατε, ἅγιοι Προκαθήμενοι, ἅγιοι Ἀρχιερεῖς, ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Ἐὰν θέλωμε νὰ εἴμεθα τῇ ἀληθείᾳ «ἐπόμενοι τοῖς ἀγίοις Πατράσι», πρέπει νὰ λάβωμεν σοβαρῶς ὑπ’ ὄψιν τὴν θεολογικὴν καὶ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ ἐμπειρίαν αὐτῶν. Καί, μία Σύνοδος, ὡς ἡ παροῦσα, ἡ ὁποία θέλει νὰ εἶναι ἁγία καὶ Μεγάλη,

πρέπει ἀναντιρρήτως νὰ λάβει ὑπ’ ὄψιν τοὺς ἀγίους καὶ μεγάλους τῆς Πίστεως ἡμῶν.

Αἱ ἀποφάσεις μιᾶς Πανορθόδοξου Συνόδου, ἔστω καὶ Διορθόδοξου ἕνεκα κραυγαλέων ἀπουσιῶν, ταπεινῶς φρονοῦμεν ὅτι θὰ τύχωσιν ἀποδοχῆς ὑπὸ κλήρου καὶ λαοῦ εἰς τὸ μέτρον ὅπου εἰς ταύτας ὑπάρχει συμφωνία οὐρανοῦ καὶ γῆς, ἀγγέλων καὶ ἀγίων καὶ ἀνθρώπων. Οἱ χρησιμοποιοῦμενοι ὄροι εἰς τὰς ἀποφάσεις μιᾶς τοσοῦτον ἱστορικῆς καὶ σημαίνουσας Συνόδου, πρέπει νὰ διακρίνωνται διὰ τὴν θεόθεν σοφίαν καὶ τὴν κρυσταλλίνην αὐτῶν θεολογικὴν σαφήνειαν. Αἱ Οἰκουμενικαὶ καὶ Τοπικαὶ Σύνοδοι οὕτω ἀπεφαίνοντο, δογματίζουσαι ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι, κατὰ τὸ ἀποστολικόν, «ἔδοξε τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι καὶ ἡμῖν» (Πράξ. 15, 28). Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀποτελοῦσι τεχνικοὺς ὄρους ἢ νὰ εἶναι ἀποτελέσμα “διπλωματικῆς” ἀβρότητας αἱ ἀποφάσεις μιᾶς Πανορθόδοξου Συνόδου. Μόνον οὕτω θὰ εἶναι δυνατόν νὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν τῆς Ἐκκλησίας ἐνότητα καὶ νὰ ἀποτελέσωσι σημεῖον ἀσφαλοῦς θεολογικῆς ἀναφορᾶς εἰς τοὺς μεταγενεστέρους.

Διὰ νὰ μὴν ταλαιπωρήσω λοιπὸν Ὑμᾶς μετὰ ἡμετέρων λόγων, προέκρινα νὰ παραθέσω Ὑμῖν τὴν φωτίζουσαν καὶ συνετιζουσαν ἐπὶ τοῦ πρὸς ἐξέτασιν θέματος ἁγιοπνευματικῆν ἐμπειρίαν συγχρόνων ἀγίων μορφῶν τῆς μιᾶς, ἁγίας, καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας.

Αἰτούμενοι τὰς Ὑμετέρας εὐχάς, διατελοῦμεν

Μετὰ τῆς ἐν Χριστῷ ἀδελφικῆς ἀγάπης

Ὁ Μητροπολίτης Μόρφου Νεόφυτος

Ἐν Κολυμπαρίῳ Κισάμου τῆς Κρήτης,
τῇ 24η.06.2016.

**Τῆ 12ῃ τοῦ μηνός Ἰουλίου
μνήμη τοῦ Ὁσίου καί Θεοφόρου Πατρός ἡμῶν
Παΐσιου τοῦ Ἀγιορείτου**

Φαινόταν [ὁ Γέροντας Παΐσιος] ἓνας φυσιολογικός ἄνθρωπος, ἀλλά ἔκρυβε στόν «κρυπτόν τῆς καρδίας ἄνθρωπον, τόν κατά Θεόν κτισθέντα», τήν θεία χάρι πού ἦταν ἀδύνατο νά κρυφθῆ. Στά τελευταῖα του ἔμοιαζε μέ ὄρμηο μελισταγῆ καρπό πού τόν πρόδιδε ἡ ὄψη του καί τό ἄρωμά του.

Ἄν καί γέρον λευκότριξ, ἀσθενής καί χωρίς δόντια, ἦταν ὁμως λέων. Εἶχε κάτι τό δυνατό, τό ἀποφασιστικό, τό θεϊκό. Μέσα σέ αὐτό τό ἀσθενικό καί μικροκαμωμένο σῶμα κρυβόταν μιά ψυχὴ ἀνδρεία, μέ πολλή δύναμη καί θυμό. Τόν θυμό οἱ ἅγιοι Πατέρες τόν ὀνομάζουν νεῦρο τῆς ψυχῆς. Αὐτή τήν δύναμη (θυμό) τήν ἔστρεψε πρὸς τό καλό καί τήν ἀξιοποίησε γιά νά ἐπιτύχη τίς ἀρετές. Δέν δίσταζε νά ἐλέγξει κάποιον ὅταν ἔκανε κακό πού ὑπερέβαινε τά ὅρια καί νά θυμώσῃ ἀπαθῶς –«ὀργίζεσθε καί μὴ ἁμαρτάνετε»– χωρίς νά χάσῃ τήν εἰρήνη του, πάντοτε ὁμως ὑπερασπιζόμενος κάτι ἀνώτερο καί ὄχι τόν ἑαυτό του («Ὁ δέ θυμός τότε πάλιν κινεῖται κατά φύσιν, ὅτε πάντας ἀνθρώπους ἀγαπᾷ καί πρὸς οὐδένα αὐτῶν ἢ λύπην ἢ μνησικακίαν κέκτηται», ἀγίου Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ, Λόγος ψυχοφελῆς, *Φιλοκαλία* τόμ. Β΄, σ. 236). Μιλοῦσε τότε, ὄχι κυριευμένος ἀπό τό πάθος τῆς ὀργῆς, ἀλλά μέ πόνο ψυχῆς.

Ἦταν ἀπό φύσεως ἀνοικτός καί εὐχάριστος, φιλόξενος καί ἐλεήμων, γνήσιος Ἀνατολίτης. Ἀγαποῦσε νά διηγεῖται χαριτωμένες ἱστορίες μέ πνευματικό περιεχόμενο καί νά γελά μέ τήν καρδιά του: «Δυστυχῶς σήμερα», ἔλεγε, «χάθηκε ἀπό τούς πολλούς τό φυσικό γέλιο». Μποροῦσε νά ξεσπάσῃ σέ κλάματα ἀπό συμπάθεια, νά ἀσπασθῆ ὡς ἀδελφό του κάποιον πονεμένο πού πρώτη φορά ἔβλεπε, καί νά κἀνῃ κάθε θυσία γιά νά τόν ἀναπαύσῃ καί νά τόν βοηθήσῃ. Καί ὅλα αὐτά τά ἔκανε ἀπό τήν καρδιά του φυσικά καί αὐθόρμητα.

Θυσιαζόταν γιά τό πιστεῦο του καί γιά τήν ἀγάπη πρὸς τόν πλησίον. Ἀπεχθάνετο τήν διπροσωπία, τήν χαμέρπεια καί τήν ἀσυνειδησία. Τιμοῦσε καί σεβόταν τούς ἐναρέτους, τούς εὐλαβεῖς, ὅσους εἶχαν ἰδανικά καί ἐργάζονταν γιά τό καλό τῆς Ἐκκλησίας καί τοῦ Ἔθνους, τούς φιλότιμους πού εἶχαν πνεῦμα θυσίας. Ἔλεγε: «Ἔχω μέσα στήν καρδιά μου αὐτούς πού ἔχουν καλωσύνη, εὐλάβεια καί ἀπλότητα». Στόν πιό ἄσημο ἄνθρωπο, ἂν μάλιστα ἦταν πονεμένη καί εὐαίσθητη ψυχὴ, ταπειωνόταν ἀπεριόριστα, γινόταν χῶμα. Ἀλλά γινόταν βουνό πανύψηλο, βράχος ἀσάλευτος στίς ἀπειλές, στούς ἐκφοβισμούς, στίς κολακεῖες, στίς δωροδοκίες τῶν δυνατῶν. Ἦταν ἀπτόπητος μπροστά στίς ἀπειλές, τόν κίνδυνο καί τόν θάνατο. Ἦταν ἄτρωτος ἀπό συκοφαντίες, ἀκόμη καί στά κτυπήματα «τῶν πολεμούντων αὐτόν ἀπό ὕψους» (Ψαλμ. νε΄, 3) (δηλαδή τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς).

* Ἀπό τό βιβλίο τοῦ † Ἱερομονάχου Ἰσαάκ, *Βίος Γέροντος Παΐσιου τοῦ Ἀγιορείτου*, Ἅγιον Ὅρος 2012, ἐκδ. Ἱεροῦ Ἡσυχαστηρίου Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, Μεταμόρφωση Χαλκιδικῆς, 82012, Ἐπίμετρο, σσ. 750-752.

Η «ΣΥΝΟΔΟΣ» ΤΟΥ ΚΟΛΥΜΠΑΡΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ ΚΑΙ Η ΣΥΜΠΛΕΥΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΟΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΜΟ

τῆς Συνάξεως Ὁρθοδόξων Κληρικῶν καὶ Μοναχῶν

Οἱ ἀνησυχίες καὶ ἡ ἀγωνία τοῦ ὑγιοῦς πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας γιὰ τὴν ἔκβαση τῶν ἐργασιῶν τῆς λεγόμενης Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐπαληθεύθηκαν. Ἡ σύναξη αὐτὴ δὲν εἶναι οὔτε σύνοδος οὔτε ἅγια οὔτε μεγάλη.

Δὲν εἶναι σύνοδος, διότι δὲν ἔχει τίποτε κοινὸ μὲ τὶς συνόδους τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας· διακόπτει τὴν παράδοση τῶν ὀρθοδόξων συνόδων, δὲν ἀποτελεῖ συνέχειά τους, συνιστᾷ συνοδικὴ παρεκτροπὴ καὶ κανονικὴ καινοτομία. Ἡ ἐκκλησιολογικὰ κυνικὴ καὶ προκλητικὴ ὁμολογία τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἀλβανίας ὅτι «δὲν εἶναι ἀντίγραφο τῶν παλαιῶν συνόδων ἀλλὰ ἓνα νέο εἶδος συνόδου», ἐπαινεθεῖσα ἀπὸ τὸν πρωτοστάτη τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, οἰκουμενικὸ πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως, τὸν καὶ πρόεδρο τῆς «Συνόδου», καθιστᾷ ὅλους τοὺς συμμετέχοντες ἀρχιερεῖς, ποὺ τὴν ἀποδέχθηκαν ἀδιαμαρτύρητα, καινοτόμους καὶ παραβάτες τῆς μακραίωνης συνοδικῆς καὶ κανονικῆς παραδόσεως τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὑποκείμενους στὴν κρίση μιᾶς μελλοντικῆς ἀληθοῦς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου.

Ἡ εἰκόνα τῶν συμπροσευχομένων μὲ τοὺς Ὁρθοδόξους αἰρετικῶν παρατηρητῶν, Μονοφυσιτῶν, Παπικῶν καὶ Προτεσταντῶν καὶ οἱ φιλόφρονες πρὸς αὐτοὺς λόγοι καὶ ἐκδηλώσεις βοοῦν καὶ κραυγάζουν γιὰ τὴν πρωτοφανῆ συνοδικὴ καινοτομία καὶ τὴν εὐθεία προσβολὴ τῶν Ἱερῶν Κανόνων.

Δὲν εἶναι ἅγια, διότι ὀρισμένα σημαντικὰ κείμενα, τὰ ὁποῖα ἐνέκρινε, εἶναι

ἀντίθετα πρὸς τὶς ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ληφθεῖσες διὰ τῶν αἰώνων ἀποφάσεις τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων, ἰδιαίτερα ὡς πρὸς τὴν ἀντιμετώπιση τῶν αἰρετικῶν. Δὲν εἶναι δυνατὸν τὸ Ἅγιο Πνεῦμα νὰ εἶναι ἀντίθετο μὲ τὸν ἑαυτό του· ἄλλοτε νὰ καταδικάζει, στὶς ὄντως ἅγιες συνόδους, τὶς αἱρέσεις καὶ νὰ ἀναθεματίζει τοὺς αἰρετικούς, καὶ ἄλλοτε, ὅπως στὴν «σύνοδο» τῆς Κρήτης, νὰ τὶς θεωρεῖ ἐκκλησίες. Καὶ ἐπειδὴ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα εἶναι εὐθές, ἀναλλοίωτο καὶ ἄτρεπτο, διεστραμμένες καὶ ἀλλοιωμένες εἶναι κάποιες ἀπὸ τὶς ἀποφάσεις τῆς συνάξεως τοῦ Κολυμπαρίου ποὺ ἔχουν κατεξοχὴν δογματικὸ περιεχόμενο. Δὲν ἐλήφθησαν ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι, ἀλλ' ἐν ἄλλῳ πνεύματι, σκολιῷ καὶ ἀλλοτριῷ.

Δὲν εἶναι ἐπίσης μεγάλη ἡ «σύνοδος» γιὰ δύο λόγους. Τὸ μεγαλεῖο ἐν πρώτοις συνδέεται μὲ τὴν θεοσέβεια καὶ τὴν ἀγιότητα. Ἡ Ἐκκλησία ὀνόμασε μεγάλους ὅσους Ἁγίους διακρίθηκαν εἴτε στὴν ὑπεράσπιση τῆς Ὁρθοδοξίας εἴτε στὴν ἀρετὴ καὶ στὴν ἀγιότητα ἢ καὶ στὰ δύο· Μέγας Ἀθανάσιος, Μέγας Κωνσταντῖνος, Μέγας Βασίλειος, Μέγας Ἀντώνιος, Μέγας Εὐθύμιος καὶ πολλοὶ ἄλλοι. Ἡ «σύνοδος» τῆς Κρήτης στὴν ὑπεράσπιση τῆς πίστεως ὄχι μόνον δὲν παίρνει μεγάλο βαθμὸ, ἀλλὰ ἡ ἐπίδοσή της εἶναι ἀρνητικὴ, κάτω ἀπὸ τὸ μηδέν, ἀφοῦ δὲν καταπολεμεῖ, ἀλλὰ ἐκκλησιοποιεῖ τὶς αἱρέσεις.

Εἶναι μικρὴ καὶ γιὰ ἄλλο σημαντικό λόγο· ἡ παρουσία ὅλων τῶν ἐπισκόπων στὶς μεγάλες συνόδους πιστοποιεῖ τὴν διὰ τῶν ποικίλων παρουσίας ὅλου τοῦ

πομνίου, τὴν ἔκφραση τῆς συνειδήσεως τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας. Ἀπὸ τῆς πλευρᾶς αὐτῆς ἡ «σύνοδος» τῆς Κρήτης εἶναι κολοβὴ καὶ ἑλλιπής. Δὲν ἐκλήθησαν ὅλοι οἱ ἐπίσκοποι, ἀλλὰ μικρός, περιορισμένος ἀριθμὸς ἐπισκόπων. Ἐπομένως δὲν ἐκπροσωπεῖται ὅλο τὸ πλήρωμα. Ἀλλὰ καὶ οἱ κληθέντες, βάσει τοῦ ἀπαράδεκτου Κανονισμοῦ, δὲν ἔχουν τὸ δικαίωμα διὰ τῆς ψήφου τους νὰ ἐκφράσουν τὴν συμφωνία ἢ τὴν διαφωνία τους πρὸς τὰ ἀποφασιζόμενα, νὰ ἐκφράσουν τὸ ἐκπροσωπούμενο ποίμνιο. **Ἀποτελεῖ μοναδικὴ ἱστορικὴ πρωτοτυπία παπικῆς, ὀλιγαρχικῆς, ἀντισυνοδικῆς ἐμπνεύσεως.** Ψηφίζουν ὄχι ὅλοι οἱ παρόντες ἐπίσκοποι, ἀλλὰ ὁ μικρὸς ἀριθμὸς τῶν δεκατεσσάρων (14) προκαθημένων, οἱ ὁποῖοι καθίστανται οἷον πάπες ὑπεράνω τῶν συνόδων τῶν τοπικῶν ἐκκλησιῶν. Πρόκειται γιὰ μικρὴ σύναξη προκαθημένων, γιὰ ἓνα ἄγνωστο καινοφανῆ θεσμό, ποὺ προσβάλλει τὴν ἰσότητα τῶν ἐπισκόπων, διότι μεταβάλλει τοὺς προκαθημένους ἀπὸ «πρώτους μεταξύ ἴσων» (primos inter pares) σὲ «πρώτους ἄνευ ἴσων» (primos sine paribus).

Δύο ἀκόμη παράγοντες ἐσμίκρυναν τὴν δῆθεν μεγάλην σύνοδο· ἡ ἀπουσία τεσσάρων πατριαρχῶν, προκαθημένων ἰσαριθμῶν αὐτοκεφάλων ἐκκλησιῶν, ὄχι ἐκ λόγων ἀνάγκης, ὅπως ὑγείας, πολεμικῶν συγκρούσεων καὶ ἄλλων, ἀλλὰ λόγῳ διαφωνιῶν πρὸς τὴν διαδικασίαν συγκλήσεως, τοῦ Κανονισμοῦ Λειτουργίας καὶ τῆς Θεματολογίας τῆς συνόδου. Δὲν ἔλαβαν μέρος οἱ αὐτοκέφαλες ἐκκλησίες τῆς Ἀντιοχείας, τῆς Ρωσίας, τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς Γεωργίας. Πρὶν νὰ συνέλθῃ ἡ «σύνοδος» ἔχασε τὸν πανορθόδοξο χαρακτήρα της καὶ πρὸ παντὸς τὴν ἀξιοπιστία τῶν ἀποφάσεών της, δι-

ὅτι οἱ ἀπόντες κατήγγειλαν ἑλλειψη συνοδικότητας, διαφάνειας καὶ σεβασμοῦ τῶν παραδεδομένων, ἐν ὀλίγοις ἑλλειμμα Ὁρθοδοξίας, καὶ προώθηση προειλημμένων ἀποφάσεων. Καὶ δὲν εἶναι βέβαια μόνον ἡ ἀπουσία τῶν τεσσάρων αὐτοκεφάλων ἐκκλησιῶν ποὺ μικραίνει τὴν «σύνοδο»· περισσότερο ἀπὸ αὐτὸ εἶναι ἡ μὴ ἐκπροσώπηση τοῦ συντριπτικὰ μεγαλύτερου ἀριθμοῦ πιστῶν, τῆς πληθυσμιακῆς ὑπεροχῆς τῶν Ὁρθοδόξων ποὺ δὲν ἐκπροσωπήθηκαν στὴν «σύνοδο».

Ἡ «Σύναξη Ὁρθοδόξων Κληρικῶν καὶ Μοναχῶν» ἀγωνίσθηκε μὲ συνέδρια, ὁμιλίες, συνεντεύξεις καὶ ἀρθογραφία τῶν μελῶν της, συνεργαζόμενη μὲ ὁμόφρονες ἐπισκόπους, νὰ ἐνημερώσει τοὺς Ὁρθοδόξους πιστοὺς γιὰ τὴν κακὴ πορεία τῆς «συνόδου», ἰδιαίτερα κατὰ τὴν τελευταία φάση τῆς προετοιμασίας της. Θὰ ἤμασταν εὐτυχεῖς, ἂν εἶχε ἀποτραπῆ ἡ σύγκληση αὐτῆς τῆς οἰκουμενιστικῆς συνόδου ἢ ἂν κατὰ τὴν διάρκεια τῶν ἐργασιῶν της κάποιοι προκαθήμενοι ἢ συμμετέχοντες ἀρχιερεῖς ἀγωνίζονταν ἀποφασιστικὰ καὶ ἀποτελεσματικὰ νὰ ἀπορριφθῇ ὁλόκληρο τὸ κείμενο «Σχέσεις τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας πρὸς τὸν λοιπὸν χριστιανικὸν κόσμον», τὸ ὁποῖο νομιμοποιεῖ καὶ θεσμοθετεῖ τὸν Οἰκουμενισμό. **Οἱ διορθώσεις** καὶ οἱ βελτιώσεις, τὶς ὁποῖες ἐπρότεινε ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀκόμη καὶ ἂν ἐγίνοντο συνοδικὰ δεκτές, δὲν ἐπρόκειτο βέβαια νὰ καταστήσουν τὸ κείμενο ὀρθόδοξο καὶ ἀποδεκτό, ἀφοῦ οὔτε τὰ ἀπαράδεκτα κείμενα τῶν Θεολογικῶν Διαλόγων ἐκρίνοντο οὔτε πολὺ περισσότερο ἢ μὲ ἀντορθόδοξους ὄρους συμμετοχῆ μας στὸ «Παγκόσμιον Συμβούλιον Ἐκκλησιῶν». Ἀντίθετα, μέσα στὸ κείμενο ἐπαινοῦνται καὶ ἐγκωμιάζονται. Ἡ δὲ ὀρθὴ πρόταση τὸ «χριστιανικὸς ἐκ-

κλησίες» να γίνει «χριστιανικές κοινότητες» συνάντησε λυσσώδη αντίδραση και απορρίφθηκε με ανιστόρητες, άθεολόγητες, παράλογες, σοφιστικές αντιπροτάσεις, τις οποίες υιοθέτησε, άγνωστο πώς, ο αρχιεπίσκοπος Αθηνών, που δέν υπεστήριξε, ως όφειλε, την απόφαση της συνόδου της Ιεραρχίας της Ελλάδος και υπερέβη ανατιολόγητα την έξουσιοδότηση, που είχε λάβει από αυτήν, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για την έγκυρότητα των αποφάσεων που έλήφθησαν. Αναμένονται οι απαραίτητες εξηγήσεις που οφείλουν να δώσουν στο Σώμα της Ιεραρχίας τόσο ο ίδιος ο Αρχιεπίσκοπος όσο και οι υπόλοιποι Έλλαδίτες Ιεράρχες της «συνόδου» της Κρήτης.

Από το ναυάγιο στα θολά νερά του Οικουμενισμού, την τελευταία στιγμή γλύτωσαν, κολυμπώντας ορθόδοξα στο Κολυμπάρι, **οι επίσκοποι που δέν υπέγραψαν το περιλάλητο κείμενο** ή διετήρησαν τις επιφυλάξεις τους. Πρόκειται, απ' όσα γνωρίζουμε έως τώρα, για τους Μητροπολίτες Μπάτσκας κ. Είρηναίο (από την αντιπροσωπεία της Έκκλησίας της Σερβίας), από την αντιπροσωπεία της Έκκλησίας της Κύπρου, τους Μητροπολίτες Λεμεσοῦ κ. Αθανάσιο, Μόρφου κ. Νεόφυτο, Άμαθοῦντος κ. Νικόλαο, Λήδρας κ. Επιφάνιο, οι οποίοι δέν υπέγραψαν το κείμενο, και Νεαπόλεως κ. Πορφύριο, ο οποίος διετήρησε επιφυλάξεις κατά την υπογραφή, και τον Μητροπολίτη Ναυπάκτου κ. Ιερόθεο (ο μόνος από την Έκκλησία της Ελλάδος που δέν υπέγραψε). Άρκετοι

ακόμη Ιεράρχες άσκησαν έντονη κριτική στο έν λόγω κείμενο και διετήρησαν τις επιφυλάξεις τους κατά την υπογραφή του. Άποτελοῦν την συνέχεια των όμολογητών Αγίων Πατέρων και για όλους εμάς έλπίδα και προοπτική πώς στο μέλλον συνοδικά και ορθόδοξα θα απορριφθεί ή «σύνοδος» του Κολυμπαρίου της Κρήτης, ως **οῦνιτική, οικουμενιστική και φιλοπαπική**, όπως έγινε και με την ψευδοσύνοδο Φερράρας-Φλωρεντίας. Το κείμενο αυτό αποτελεί μία πρώτη αποτίμηση· θα ακολουθήσουν λεπτομερέστερες και έμβριθέστερες.

Για την «Σύναξη Όρθοδόξων Κληρικῶν και Μοναχῶν»

- Αρχιμ. Αθανάσιος Αναστασίου
Προηγούμενος Ί. Μ. Μεγ. Μετεώρου
- Αρχιμ. Σαράντης Σαράντος
Έφημέριος Ί. Ν. Κομίσσεως Θεοτόκου,
Άμαρούσιον Άττικής
- Αρχιμ. Γρηγόριος Χατζηνικολάου
Καθηγούμενος Ί. Μ. Αγίας Τριάδος,
Άνω Γατζέας Βόλου
- Γέρον Εύστράτιος Ιερομόναχος
Ί. Μ. Μεγίστης Λαύρας Άγ. Όρους
- Πρωτοπρ. Γεώργιος Μεταλληνός
Όμότιμος Καθηγητής Θεολογικής Σχολής Πανεπιστημίου Αθηνών
- Πρωτοπρ. Θεόδωρος Ζήσης
Όμότιμος Καθηγητής Θεολογικής Σχολής Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης
- Δημήτριος Τσελεγγίδης
Καθηγητής Θεολογικής Σχολής Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης (Σύμβουλος)

ΑΝΤΙ ΝΑ ΣΤΗΝΕΤΑΙ ΤΟ ΣΚΗΝΙΚΟ ΣΤΟ ΚΟΛΥΜΒΑΡΙ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ...

του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιώς κ. Σεραφείμ

Ἡ σύγχρονη βεβήλωσι τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Τοῦ Θεοῦ Σοφίας στήν Βασιλίδα τῶν Πόλεων μέ τήν καθημερινή ἀνάγνωσι τοῦ Κορανίου καί τήν τηλεοπτική κάλυψι της σέ ὅλη τήν Τουρκία καθ' ὅλη τήν περίοδο τοῦ μουσουλμανικοῦ Ραμαζανίου καί ἡ μετατροπή περιπύστων Ναῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως καί τῶν περιχώρων σέ τεμένη. [...] ἀποδεικνύει περίτρανα τήν λανθασμένη πολιτική τοῦ Σεπτοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου τόν 20ό καί 21ο αἰῶνες καί εἰδικότερα ἐπί τῆς Πατριαρχίας τῶν τριῶν τελευταίων Πατριαρχῶν, πού συνάπτεται ἀρρήκτως μέ τήν λεγομένη «Ἁγία καί Μεγάλη Σύνοδο».

Παρά τίς ἐνδεικτικές τοῦ ἥθους των καί τῆς πιστότητός τους στόν Πανάγιο Θεό ὕβρεις, συκοφαντίες καί βλασφημίες τῶν λογοπλόκων καί ιδεοληπτικῶν δῆθεν ἐκσυγχρονιστῶν καί «συναφειακῶν» ὀπαδῶν τῶν Ἰωάννου Βέκκου, Ἰωάννου Καλέκα καί Γρηγορίου Μάμα, πού γέμει τό διαδίκτυο, τό τραγικό ἱστορικό ἀποτέλεσμα εἶναι ὅτι μπροστά σέ ὅλη αὐτή τήν τραγωδία τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἡ μόνη κίνησι «**συμπαραστάσεως**» ἦταν μία ἔκφρασι ἀντίθεσης τῶν ΗΠΑ ἀπό τόν ἀναπλ. ἐκπρόσωπο τοῦ Στέπτ Ντηπάρτεμεντ κ. Μάρκ Τόνερ, πού περιορίστηκε ἀπλῶς νά καλέσει τήν Κυβέρνηση τῆς Τουρκίας «νά διατηρήσει τήν Ἁγία Σοφία μέ τρόπο πού θά σέβεται τήν παράδοση καί τήν πολύπλοκη ἱστορία της» καί τοῦ ἐκπροσώπου τοῦ Γερμανικοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν κ. Μάρτιν Σέφερ, πού ἐμφανίστηκε σέ ρόλο «ἐπιτηδείου οὐδετέρου» καθώς δῆλωσε ὅτι «ἡ χρῆσι τῆς

Ἁγ. Σοφίας ἀποτελεῖ ὑπόθεσι τῆς Τουρκίας». Πέραν αὐτῶν τῶν φαιδρῶν δηλώσεων οὐδέν!

Ἐρωτᾶται: **Ποῦ εἶναι οἱ ἀντιδράσεις**, οἱ οὐσιώδεις βέβαια, τῆς «**ἀδελφῆς Ἐκκλησίας**» τῆς παλαιᾶς Ρώμης καί τοῦ «ἀδελφοῦ Ἀγιωτάτου Πάπα Ρώμης κ. Φραγκίσκου», ὅπως τόν ἀποκαλεῖ ἡ Ἀρχιεπισκοπή τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου στό πρόσφατο ἀνακοινωθέν της γιά τήν πρόσκλησι του στήν Λέσβο;

Ποῦ εἶναι οἱ παρεμβάσεις στά παγκόσμια fora τοῦ λεγομένου Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν (Π.Σ.Ε.), πού τοῦ γίνεται ἡ ἰδιαίτη τιμή νά περιλαμβάνεται στό ὑπό ψήφισι κείμενο τῆς λεγομένης «Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου» (Σχέσεις τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τόν λοιπόν Χριστιανικόν κόσμον) ὡς δῆθεν πολυσήμαντη πραγματικότης;

Ἡ ἀφωνία τους συνειρμικά μᾶς ὑπενθυμίζει τό **συγχαρητήριο τηλεγράφημα στόν Κεμάλ Ἀτατούρκ** ἀπό τόν καταληψία τοῦ Πατριαρχείου τῆς Δύσεως, γιά τήν καταστροφή τῶν Χριστιανικῶν πληθυσμῶν τῆς Μ. Ἀσίας.

Ἄλυσιτελής πλήρως ἡ πολιτική τοῦ Σεπτοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου μέ ἀδιάσειστα γεγονότα καί ὄχι μέ τίς **ἀδρά πληρωμένες καί κατευθυνόμενες καί χειραγωγούμενες γραφίδες μισθάρων ὀργάνων τῶν διεθνιστικοῦ συστήματος**.

Ὁ αἰόιδιμος Πατριάρχης κυρός **Ἀθηνάγορας**, πού ἀπό τήν Ἀρχιεπισκοπή Ἀμερικῆς βρέθηκε μέ τό προσωπικό ἀεροπλάνο τοῦ Προέδρου τῶν ΗΠΑ Χ. Τρούμαν [σημ. «Π»: μασόνου 33ου βαθμοῦ], στό ἀεροδρόμιο τῆς Κωνσταντινου-

πόλεως, όπου πήρε την τουρκική υπηκοότητα, άρχισε την Πατριαρχία του με ποίμνιο 300.000 Ελλήνων και την τελείωσε, μεταστάς προς Κύριον με ποίμνιο 2.500 Ελλήνων. Τά έξυμνούμενα «ανοίγματα» του προς την έτεροδοξία και τόν διεθνιστικό παράγοντα δέν μπόρεσαν νά σταματήσουν ούτε την Κυβέρνηση Μεντερές, και τά Σεπτεμβριανά του 1955, ούτε τίς άπελάσεις του 1965.

Οί δύο έπόμενοι Πατριάρχες παρά την «κινητικότητα» τους ούτε την Θεολογική Σχολή τής Χάλκης κατόρθωσαν νά ανοίξουν, ούτε τό διεθνές status του Σεπτού Οικουμενικού Πατριαρχείου νά αναγνωρισθεί από την Τουρκική Πολιτεία, πού έξακολουθεί νά τό θεωρεί άπλό Τουρκικό Ίδρυμα υπό τόν Νομάρχη Κωνσταντινουπόλεως και πού άπαιτεί την Τουρκική υπηκοότητα ως προϋπόθεση διοικήσεώς Του.

Έπομένως αντί νά στήνεται τό σκηνικό στό Κολυμβάρι τής Κρήτης μετά την άποτυχία των λεγομένων θεολογικών διαλόγων, πού όφείλεται στις έσφαλμένες προϋποθέσεις διεξαγωγής τους, προσδόσεως «έκκλησιαστικότητας» στους έτεροδόξους με την κατ' άρχάς αναγνώριση του ύποστατου του «Βαπτισματός» τους και σε έπόμενη φάση, με άλλη «Άγία και Μεγάλη Σύνοδο», τουτ' έστιν διευρυμένη, όπως και ή παρούσα Σύνοδος Προκαθημένων, αναγνώριση τής «Εύχαριστίας» τους ώστε ως «ώριμος καρπός» νά προκύψει ή διακοινωνία-**intercomunio** και **ό έξουνιτισμός τής Όρθοδόξου Έκκλησίας** και νά υλοποιηθεί ό μύχιος πόθος του Ρωμαιοκαθολικού περιπαίγματος τής έπιβολής τής ληστρικής ψευδοοικουμενικής συνόδου τής Φερράρας-Φλωρεντίας και όλα αυτά «πασπαλισμένα» με πολύ «έκσυγχρονισμό» και «άπειρη άγαπολογία» και

«πνευματολογία» έρειδομένη στό γνωστό Κυριακό λόγο περί του άνέμου, όστις «όπου θέλει πνεΐ» και πού όμως παραχαράσσεται και πλαστογραφείται και μεταβάλλεται από άέρα σε Πνεΰμα Άγιο! με κεφαλαίο Π ενω στό Γραφικό κείμενο είναι με μικρό π (Ιω. 3,8), **θά έπρεπε νά καταγνωσθούν οι ύφιστάμενες σήμερα αίρέσεις και ψευδοθησκευές των ανθρώπων και των δαιμόνων και νά ανιδρυθεί ένα παγκόσμιο Όρθόδοξο τόξο**, πού θά ξεκινά από την Βασιλίδα των πόλεων με πνευματικό Πατέρα και Ήγέτη Πρωτο μεταξύ ίσων, τόν Σεπτό Οικουμενικό Πατριάρχη κ. Βαρθολομαίο, θά συνεχίζει στην μεγάλη Ρωσική Όμοσπονδία και εν συνεχεία στις όμόδοξες χώρες Ρουμανία, Βουλγαρία, Σερβία, Ελλάδα και Κύπρο και θά έξακτινώνεται μέσα από τά Πρεσβυγενή Πατριαρχεία και τίς Αυτόκέφαλες Έκκλησίες και την Όρθόδοξη Διασπορά και τίς ανιδρυθησόμενες Αυτόκέφαλες Έκκλησίες στην Ευρώπη, την Άμερική, τόν Καναδά και την Αύστραλία σε όλο τόν πλανήτη.

Τότε θά έβλεπε ό κόσμος τί σημαίνει Όρθοδοξία, πού είναι ό αληθινός Χριστός παρατεινόμενος στους αιώνες. Τώρα, είναι άποκαλυπτικά τά όσα εξέθεσε ή Δρ. Έλισάβετ Προδρομού, τ. αντιπρόεδρος τής Έπιτροπής Διεθνών Θρησκευτικών Έλευθεριών τής Άμερικανικής Βουλής, μέλος τής αντιπροσωπείας του Οικουμενικού Πατριαρχείου στην «Άγία και Μεγάλη Σύνοδο», στό Orthodox Christian Laity τό 2007 στό Ίλινόις των Η.Π.Α με θέμα: «Η ανάγκη για μία Άγία και Μεγάλη Σύνοδο. Γιατί; Γιατί όχι άκόμη; Και πότε;», όπου αναφέρει χαρακτηριστικά «...**μία τέτοια σύνοδος πρέπει νά βοηθήσει τους Όρθοδόξους Χριστιανούς ώστε νά κατανοήσουν, νά συμβιβαστούν και ενεργά**

νά συμμετάσχουν στην διαμόρφωση της πραγματικότητας της παγκόσμιας θρησκευτικής έτερότητας...». Η πρόσδεσι των Ὁρθοδόξων Προκαθημένων στό διεθνιστικό σύστημα, ισοδυναμεί μέ ἄρνησι τῆς Πίστεως. Καί βέβαια δέν μπορεῖ νά ἀναμένει κανεῖς τήν σύμπραξι σέ αὐτό τό ἀνοσιούργημα ἐκείνων πού «φοβοῦνται (ἐνν. νοιάζονται) γιά τή σωτηρία τῶν ψυχῶν τους» καί πού δέν ὑπόκεινται στόν γνωστό κανόνα «φαῦλος βίος-φαῦλα δόγματα», οὔτε βέβαια νά περιμένει κανεῖς ἀπό τήν μεγάλη Ρωσική Ἐκκλησία τήν πνευματική της ὑποδούλωσι στό Ἀμερικανοεβραϊκό σύστημα παγκόσμιας ἐξουσίας.

Εἰρήσθω ἐν παρόδῳ ὅτι ὅποιος καί ἂν ἐκλεγεί στίς ἐπόμενες Ἀμερικανικές ἐκλογές, τό Ἑβραϊκό Λόμπυ θά ἔχει τόν ἄνθρωπό του, γιατί καί ἡ θυγατέρα **Κλίντον** τῶν Δημοκρατικῶν καί ἡ θυγατέρα **Τράμπ** τῶν Ρεπουμπλικάνων παντρεύτηκαν Ἑβραίους μεγιστάνες καί

ἀσπίασθηκαν τόν Ἰουδαϊσμό! Ἐπομένως τά πράγματα εἶναι πολύ ἀπλά καί μόνο ἐκεῖνοι, πού πληρώνονται καλά γιά νά πουλήσουν τήν ἀθάνατη ψυχή τους γιά λίγα χρόνια γήινης καλοπέρασις στόν παρόντα κόσμον τῶν ἐμποδίων, τῶν χρωμάτων καί τῶν σχημάτων, κάνουν δῆθεν ὅτι δέν καταλαβαίνουν.

Πῶς ἐπομένως μετά ἀπό αὐτά νά ζητήσῃ τό Πάνσεπτο Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο ἀπό τήν Ρωσική Πολιτεία νά στείλῃ στό Βόσπορον δύο ἀεροπλανοφόρα γιά νά δοῦμε σέ πόσα δευτερόλεπτα θά σταματήσει ὁ τελάλης τοῦ σατανικοῦ Κορανίου τήν βεβίλωσι τοῦ πανιέρου Ναοῦ τῆς Τοῦ Θεοῦ Σοφίας καί τήν ἀνάγνωσι τῶν «ἀνδραγαθημάτων», πού σκανδαλιστικά ἀναφέρονται στίς σοῦρες τοῦ Κορανίου «Οἱ συνασπισμένες φυλές-Ἄλ Αχ Ζάμπ» στ. 47, 50, 51 κλπ γιά τόν φαυλεπίφαυλο ψευδοπροφήτη Μωάμεθ;

ΑΠΟΚΡΥΦΙΣΤΙΚΟ - ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΤΙΚΟ ΒΙΤΡΟ ΣΤΗΝ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΚΡΗΤΗΣ

τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου π. Ἀναστασίου Γκοτσοπούλου

Πρός τήν Πανορθόδοξον Γραμματεῖαν τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου τῆς Ὁρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας.

Εἰς Γενεύην.

Πάτρα 17.5.2016

Κοινοποίηση:

Παναγιώτατον Οἰκουμενικόν Πατριάρχην κ.κ. Βαρθολομαῖον, εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Μακαριωτάτους Προκαθημένους τῶν κατά τόπους Ἀγιωτάτων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.

Σεβασμιώτατοι, σεβαστοί πατέρες,

Εὐσεβάστως σᾶς γνωρίζω τά ἑξῆς:

1. Στήν κεντρική εἴσοδο τῶν ἐγκαταστάσεων καί ἀκριβῶς ἔξω ἀπό τό Ἱερὸ Παρεκκλήσιον τῆς Ὁρθοδόξου Ἀκαδημίας τῆς Κρήτης (ΟΑΚ), ὅπου τόν προσεχῆ Ἰούνιον θά συνέλθῃ ἡ Ἁγία καί Μεγάλη Σύνοδος τῆς Ὁρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας, ὑπάρχει ἀνηρημένο βιτρώ, ἔργον τοῦ R. Bleninger (πρόγραμμα «Πρόσωπο πρὸς Πρόσωπο» τῆς ΟΑΚ).

Στό έργο εικονίζονται, όπως μπο-
ρεíte νά δείτε στό συνημμένο φωτογρα-
φικό ύλικό, στό κέντρο τής παραστάσε-
ως τρεις άνθρωπινες φιγοϋρες ανάμεσα
σέ φλόγες, οί όποίες, προφανώς, ύπο-
δηλώνουν τήν ταλαιπωρημένη στό καμί-
νι τής ζωής ανθρωπότητα.

Οί τρεις αϋτοί άνθρωποι ύψώνουν
σέ στάση δεήσεως τά χέρια τους σέ
θρησκευτικά σύμβολα: ό ένας πρός τόν
Σταυρό του Κυρίου, ό άλλος πρός τήν
Ήμισέλνο (άριστερά του Σταυροϋ) καί
ό τρίτος πρός τό **Άστρο του Δαυίδ**
(Εξάλφα, δεξιά του Σταυροϋ)!

Ό Τίμιος Σταυρός καί τά δύο σύμ-
βολα τών «μονοθεϊστικών θρησκευιών»
(Ήμισέλνος καί Έξάλφα) πλαισιώνο-
νται καί συνδέονται σέ μία εικαστική
ένότητα μέ τό **οϋράνιο τόξο, τό κατ’
έξοχήν σύμβολο τής Νέας Έποχής**.

Είναι πασιφανές ότι ή σύνθεση αϋτή
προβάλλει μέ τόν πλέον σαφή καί άδι-
αμφισβήτητο τρόπο τόν **διαθρησκειακό**

συγκρητιστικό οικουμενισμό.

Στόν πλέον επίσημο χϋορο τής Όρθο-
δόξου Άκαδημίας τής Κρήτης, πού άνη-
γέρθη για νά δίνει τή μαρτυρία τής Όρ-
θοδοξίας, δηλ. τή μαρτυρία τής «μωρίας»
καί του «σκανδάλου» του Σταυροϋ του
Χριστοϋ (πρβλ. 1 Κορ. 1, 18-25), ό «λόγος
ό του Σταυροϋ» σχετικοποιείται καί έξι-
σώνεται μέ ό,τι εκφράζει ή Ήμισέλνος
καί ή Έξάλφα!

Σεβασμιώτατοι, σεβαστοί μου πατέ-
ρες,

Τέτοιες «καλλιτεχνικές» έμπνεύσεις
καί συνθέσεις μέ βαθύτατα αποκριφι-
στικό περιεχόμενο, συναντā κανείς μόνο
στά κεντρικά γραφεία τής Θεοσοφικής
Έταιρίας (τής αποκριφίστριας Η. Ρ.
Blavatsky) στό Adyar τών Ίνδιων!

Είναι άξιοθρήνητο στήν κεντρική
είσοδο καί έξω από τό Ί. Παρεκκλή-
σιο ενός Όρθοδόξου Έκκλησιαστικοϋ
Ίδρυματος, τό όποιο τελεί ύπό τήν αι-

Η Παρακαταθήκη παρακαλεί για τή συνδρομή σας

Για τήν άποστολή τής συνδρομής σας (έσωτερικοϋ 10 €, έξωτερικοϋ 30 € καί Κύ-
πρου 15 €) μπορεíte νά χρησιμοποιήσετε τήν ένθετη ταχυπληρωμή (έμπεριέχεται σέ δύο
τεύχη τής Παρακαταθήκης έτησίως), ή όποία έχει χαμηλότερο ταχυδρομικό τέλος από
τίς άλλες ταχυδρομικές έπιταγές ή νά καταθέσετε χρήματα σέ έναν από τούς κατωτέρω
δύο τραπεζικούς λογαριασμούς, αναγράφοντας καθαρά τό όνοματεπώνυμό σας, έτσι
όπως αναφέρεται στήν έτικέτα του περιοδικού, πού λαμβάνετε.

Έθνική Τράπεζα: 421/614374-15, IBAN GR 4901104210000042161437415 καί

Alpha Τράπεζα: 815-002101-039454, IBAN GR 34 0140 8150 8150 0210 1039 454

Γράφετε καθαρά τά στοιχεία σας

Έάν στείλατε μία φορά στή διάρκεια του έτους τή συνδρομή σας στήν *Παρακαταθή-
κη*, άγνοήστε τήν ταχυπληρωμή, πού θά βρεíte για δεύτερη φορά έντός του περιοδικού.

Η άποστολή τών άποδείξεων σέ όσους έστειλαν συνδρομή γίνεται δύο φορές τό χρόνο.

Παρακαλοϋμε στό έντυπο τής ταχυπληρωμής νά γράφετε **καθαρά** στή θέση «Άπο-
στολέας» τά στοιχεία σας, έτσι όπως αναγράφονται στήν έτικέτα τής *Παρακαταθήκης*,
πού λαμβάνετε. Έάν άλλα στοιχεία αναγράφουμε έμεις στήν έτικέτα στόν φάκελο τής
Παρακαταθήκης καί άλλα έσεις στήν ταχυπληρωμή, πού μās στέλνετε, δημιουργείται
πρόβλημα. Παρακαλοϋμε επίσης νά γράφετε τό τηλεφώνό σας.

γίδα του Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, να προβάλλεται κατά τέτοιο ώμο και ανερευθρίαστο τρόπο ή βλάσφημη θεωρία των διήθεν «άβρααμικών θρησκειών» και, μάλιστα, τό άσεβές αυτό συγκρητιστικό έργο να έχει έκτυπωθεί και σε καρτ-ποστάλ από την Όρθόδοξη Άκαδημία!

Έλπίζω πώς ή Γραμματεία της Άγίας και Μεγάλης Συνόδου της Έκκλησίας του Χριστού μας θά συμεριστεί τή θλίψη και άνησυχία πολλών κληρικών και λαϊκών και θά μεριμνήσει, ώστε τό βλάσφημο και θεοσοφικής έμπνεύσεως έργο όχι μόνο να μή βρίσκεται αναρτημένο στην κεντρική είσοδο των έγκαταστάσεων και του Ί. Παρεκκλησίου της Όρθοδόξου Άκαδημίας της Κρήτης κατά τις ήμέρες της διεξαγωγής των συνεδριάσεων της Άγίας και Μεγάλης Συνόδου της Έκκλησίας του Χριστού μας, αλλά να γίνει ή άπαραίτητη σύσταση στους ύπευθύνους της Άκαδημίας για τήν όριστική του άπομάκρυνση από τις έγκαταστάσεις της.

2. Έπιτρέψτε μου και μία ακόμη επίσημανση.

Στήν **κεντρική αίθουσα της Άκαδημίας (στην όποία θά συνεδριάζει ή Όλομέλεια της Άγίας Συνόδου)**, ύπάρχουν δύο ύπερμεγέθεις πίνακες και ένα ανάγλυφο μέ τόν Προμηθέα δεσμώτη επί του Καυκάσου.

Άσφαλώς, ό μύθος του Προμηθέα, έρμηνευόμενος μέσω της περιφημής “προφητείας” του Αισχύλου¹, εκφράζει τήν παναθρώπινη προσμονή του Λυτρωτού.

Όμως δέν πρέπει να μας διαφεύγει ότι ό «Προμηθέας» έχει αξιοποιηθεί κα-

τάλληλα και από τόν άποκρυφισμό, ως τό σύμβολο του έπαναστάτου άνθρώπου, ό όποιος, έπειδή έκλεψε τή φλόγα της άποκρύφου Γνώσεως για να τήν μεταγγίσει στους άνθρώπους, τιμωρήθηκε αιωνίως από τόν θεό-δυνάστη και έχθρο της πνευματικής εξέλιξεως του άνθρώπου!

Δυστυχώς, ή **παντελής άπουσία εικόνας του Ίησου Χριστού από τήν κεντρική, μεγάλη αίθουσα της Όρθοδόξου Άκαδημίας της Κρήτης** αφήνει μετέωρη και άνεκπλήρωτη τήν προσμονή του Λυτρωτού, ό όποιος ήρθε και θυσιάστηκε για να άπελευθερώσει τόν δεσμώτη «Προμηθέα». Άλήθεια, τί κρμία!

Δύο χιλιάδες χρόνια μετά τή Θυσία του Χριστού μας να παραμένει ό «Προμηθέας» δεσμώτης χωρίς, ό δυστυχής, να έχει γευθεί τή λύτρωση του σαρκωθέντος Θεού Λόγου... και αυτό να άπεικονίζεται στό χώρο, πού θά έπρεπε ακόμα και μέσω της γλώσσας των συμβόλων να διακηρύσσεται ή μαρτυρία της Όρθοδοξίας, δηλ. ή πληρότητα και ή μοναδικότητα της διά του Ίησου Χριστού σωτηρίας του πεσόντος άνθρώπου.

Έξαιτούμενος τις άρχιερατικές σας εύχές, υϊκώς εύχομαι ή Χάρις του Παναγίου Πνεύματος να σας ένδυναμώσει να ανταποκριθείτε στή διακονία σας, ώστε ή Άγία και Μεγάλη Σύνοδος να αναδειχθεί άντάξια του όνόματός της, μακριά από επικίνδυνους για τήν ένότητα και τή μαρτυρία της Έκκλησίας μας νεωτερισμούς.

Μετά σεβασμού

π. Άναστάσιος Γκοτσόπουλος

1. Αισχύλος, Προμηθεός Δεσμώτης, στ. 1026-1029: «Τοιοῦδε μόχθου τέρμα μή τι προσδόκα, πρίν ἄν θεῶν τις διάδοχος τῶν σῶν πόνων φανῆ, θελήσῃ τ' εἰς ἀναύγητον μολεῖν Ἄϊδην κνεφαῖά τ' ἀμφί Ταρτάρου βάθῃ».

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΣΧΟΛΙΑ

**Εύγε στους Μητροπολίτες
πού δέν υπέγραψαν**

Μεταφέρουμε από τό thriskeftika.blogspot.gr μέ ήμερομηνία 27.6.2016:

Σύμφωνα μέ έγκυρες πληροφορίες άρνήθηκαν νά υπογράψουν τό τελικό κείμενο «Σχέσεις τής Όρθοδόξου Έκκλησίας πρός τόν λοιπόν χριστιανικόν κόσμον» τουλάχιστον έπτά Μητροπολίτες.

Άπό τήν αντιπροσωπεία τής Έκκλησίας τής Ελλάδος δέν υπέγραψε ό Μητροπολίτης **Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου** κ. Ιερόθεος, ό όποιος διετύπωσε τήν ρητή έπιφύλαξή του και στά κείμενα «Η άποστολή τής Όρθοδόξου Έκκλησίας εις τόν σύγχρονον κόσμον» και «Τό μυστήριο του γάμου και τά κωλύματα αύτου».

Τό τελικό Κείμενο «Σχέσεις τής Όρθοδόξου Έκκλησίας πρός τόν λοιπόν χριστιανικόν κόσμον» δέν υπέγραψαν, επίσης, οί Μητροπολίτες **Λεμεσοῦ**, κ. Άθανάσιος, **Μόρφου** κ. Νεόφυτος, **Άμαθοῦντος** κ. Νικόλαος, **Λήδρας** κ. Έπιφάνιος και **Νεαπόλεως** κ. Πορφύριος (άπό τήν αντιπροσωπεία τής Έκκλησίας τής Κύπρου), καθώς και ό Μητροπολίτης **Μπάτσκας** κ. Ειρηναίος (άπό τήν αντιπροσωπεία τής Έκκλησίας τής Σερβίας).

Άποδεικνύεται, έτσι έκ τών πραγμάτων, πώς ό καινοφανής, γιά τά όρθόδοξα δεδομένα, Κανονισμός Λειτουργίας τής Μεγάλης Συνόδου, πού δέν έδινε δικαίωμα ψήφου στους Έπισκόπους, αλλά μόνο στους Προκαθημένους, είχε άκριβώς αύτό τόν σκοπό, τήν φίμωση δηλαδή τών Έπισκόπων και τήν κατασκευή μιās τεχνητής όμοφωνίας, πού έτσι και άλλιώς δέν ύφίσταται λόγω τής άποχθής

τεσσάρων τοπικῶν Έκκλησιῶν άπό τή Σύνοδο.

Και Bullying λοιπόν στην «Άγία και Μεγάλη Σύνοδο»!

«Τουλάχιστον έγώ προσωπικά δέχθηκα **σοβαρή πίεση και ύβριστική αντιμετώπιση από Ιεράρχες για τήν στάση μου**, πληροφορήθηκα δέ ότι **πιέσεις δέχθηκαν και άλλοι Άρχιερείς τής Έκκλησίας μας**. Και επειδή πάντοτε ένεργῶ μέ ψυχραιμία, νηφαλιότητα και έλευθερία, δέν μποροῦσα νά άποδεχθῶ τέτοιες ύβριστικές πρακτικές».

Αύτά αναφέρει μεταξύ και άλλων άποκαλυπτικῶν στοιχείων σέ γραπτή δήλωσή του (1 Ιουλίου 2016) ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου κ. Ιερόθεος. Έκει έξηγει αναλυτικά, γιατί δέν υπέγραψε τά επίμαχα κείμενα τής Συνόδου στό Κολυμπάρι.

Παρόμοια γραπτή δήλωση έκανε και ό Πανιερώτατος Μητροπολίτης Λεμεσοῦ κ. Άθανάσιος (Έκκλησία τής Κύπρου).

Ό Πανιερώτατος Μητροπολίτης Μόρφου κ. Νεόφυτος (Έκκλησία τής Κύπρου) υπέβαλε σπουδαίο Υπόμνημα, τό όποιο δημοσιεύουμε ολόκληρο (σσ. 3-8). Δυστυχῶς δέν ύπάρχει χῶρος νά δημοσιεύσουμε και τών άλλων δύο έκλεκτῶν Ιεραρχῶν και όμολογητῶν τής Όρθοδοξίας τίς γραπτές δηλώσεις. Ίσως στό έπόμενο τεῦχος τής «Π».

Σχόλιο «Π»: Έτσι λοιπόν μεθοδεύτηκαν οί άποφάσεις τής «Άγίας και Μεγάλης Συνόδου»! Εύγε σέ όσους δέν υπέγραψαν.

Ψευδής ό ισχυρισμός ότι τάχα στό Σαμπεζύ υπέγραψε και ή Αντιόχεια

Άπεδείχθη ότι ό ισχυρισμός του Φαναρίου ότι διήθεν όλες οι Όρθόδοξες Έκκλησίες (14 τόν αριθμόν) προσυπέγραψαν στό Σαμπεζύ της Έλβετίας, τόν Ιανουάριο του 2016 τήν απόφαση για σύγκληση της Συνόδου στό Κολυμπάρι ήταν ψευδής και παραπλανητικός. Τό κείμενο μέ τις υπογραφές των προκαθημένων απέδειξε ότι ή Έκκλησία της Αντιοχείας ουδέποτε υπέγραψε! Τό ψέμα εκτός από ανήθικο είναι και άνόπτο από τήν πλευρά αυτού που τό χρησιμοποιεί, αφού άργά ή γρήγορα θά φανερωθει.

Μητροπολίτης κ. Ίλαρίων (Έκκλησία της Ρωσίας): Άκυρες οι αποφάσεις της Συνόδου

Σέ συνέντευξη, που παρεχώρησε στό Πρακτορείο Έκκλησιαστικών Ειδήσεων romfea.gr, ό Πρόεδρος της Έπιτροπής Έξωτερικών Σχέσεων του Πατριαρχείου Μόσχας, Σεβ. Μητροπολίτης Βολοκολάμσκ κ. Ίλαρίων ανέφερε μεταξύ άλλων: «Εάν συγκληθει ή Σύνοδος μέ τήν άπουσία τεσσάρων τουλάχιστον κατά τόπους Όρθοδόξων Έκκλησιών, αυτό θά πει ώμή παραβίαση του Κανονισμού της Συνόδου, ό όποιος αναφέρει ότι ή Σύνοδος συγκαλείται από τόν Οικουμενικό Πατριάρχη μέ σύμφωνη γνώμη όλων των Έκκλησιών». [...]

»Εάν ή Σύνοδος συγκληθει μέ αυτή τήν μορφή, ουδόλως θά έπιτρέπεται νά θεωρείται Πανορθόδοξη, αλλά ούτε και Άγία και Μεγάλη και οι αποφάσεις αυτής θά είναι **άκυρες**». [...]

»Μία τέτοια Σύνοδος θά διχάσει άναποφεύκτως, διότι όποια απόφαση και

νά λάβει, αυτή δέν θά γίνει άποδεκτή από εκείνες τις κατά τόπους Όρθόδοξες Έκκλησίες οι όποιες δέν μετείχαν στό Σύνοδο».

«Παρατηρητές αδελφών εκκλησιών» οι αιρετικοί κατά τόν Πατριάρχη κ. Βαρθολομαίο

Διαβάζουμε στό thriskeftika.blogspot.gr/2016/06/blogspot_146.html:

Πρός τους «παρατηρητάς αδελφών εκκλησιών» απνύθινε χαιρετισμό στά άγγλικά ό Πατριάρχης Βαρθολομαίος. Όπως έχουν πλέον συνθίσει οι Φαναριώτες Οικουμενιστές, «αδελφές εκκλησίες» όνόμασε ό Πατριάρχης Βαρθολομαίος τους αιρετικούς παπικούς και προτεστάντες παρατηρητές, τή στιγμή που ως γνωστόν ένα από τά μείζονα θέματα που έχουν τεθει από πολλές Όρθόδοξες Έκκλησίες, όσον αφορά στό κείμενο για τις «Σχέσεις της Όρθοδόξου Έκκλησίας προς τόν λοιπόν χριστιανικό κόσμο», είναι ή μη άπόδοση στους έτεροδόξους της όνομασίας «έκκλησία» αλλά ή αντικατάστασή της από τή λέξη «κοινότητα» ή «έτεροδόξοι».

Ό πάπας προσεύχεται για τή Σύνοδο!

Ό πάπας διεμίνυσε μέ ένα tweet «στόν αδελφό του Πατριάρχη Βαρθολομαίο» ότι προσεύχεται για τήν έπιτυχία της «Άγίας και Μεγάλης Συνόδου» και εκείνος τόν ευχαρίστησε μέσω του λογαριασμού του στό Twitter.

Σάν νά στέλνει ό Άρειος γράμμα στόν Μέγα Άθανάσιο και νά τόν ευχαριστεί, που ή Σύνοδος αντί νά τόν καταδικάσει για τή φρικτή του αίρεση θά τόν ανακη-

ρούξει αγαπητό ἐν Χριστῷ ἀδελφό!

**«Μοντελάκια» στό Press Breafing
τῆς Συνόδου**

Τὴν καθημερινή ἐνημέρωση τοῦ Τύπου γιὰ τίς ἐργασίες τῆς Συνόδου τὴν εἶχε ἀναλάβει μιὰ ομάδα ἐπισκόπων καὶ κληρικῶν τῆς διασπορᾶς (κυρίως ἀπὸ τίς Η.Π.Α.) μέ ἐπιμελῶς ψαλιδισμένο γενάκι. Τό ἀνοιγμα τοῦ Press Breafing ἔκαμε «τραπεζόνα» τηλεοπτικῶν προδιαγραφῶν καὶ ἀκολουθοῦσαν οἱ «πατέρες». Ὅσον ἀφορᾶ στὴν οὐσία, ἡ «ἐνημέρωση» ἦταν ἐλλιπής καὶ ἐπιλεκτική. Ψευδής καὶ ὁ ἰσχυρισμός ὅτι δῆθεν οἱ τέσσερις Ἐκκλησίες, πού ἀπέσχον τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνόδου, τό ἔκαναν γιὰ λόγους ἐσωτερικῆς κατανάλωσης.

Οἱ δημοσιογράφοι εἶχαν ρόλο μόνο διακοσμῆτικό. Ὅλη ἡ πληροφόρηση περνοῦσε «φιλτραρισμένη» ἀπὸ τοὺς ἰθύνοντες τῆς Συνόδου. Αὐτὰ σέ συνδυασμό μέ τὰ ὑπερβολικὰ ἀστυνομικὰ μέτρα ἀσφαλείας (ἀκόμη καὶ ἐλεύθεροι σκοπευτές εἶχαν ἐπιστρατευθεῖ), ἔκαναν κάποιους δημοσιογράφους νά ἀποχωρήσουν.

**Ὁ Κύπρου κ. Χρυσόστομος:
Φανατικοὶ ὄσοι ἱεράρχες
καὶ θεολόγοι ἀσκοῦν κριτικὴ
στά κείμενα τῆς Συνόδου (!)**

Διαβάζουμε στό thriskeftika.blogspot.gr ὅτι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου κ. Χρυσόστομος εἶπε στὴν ἐναρκτήρια ὁμιλία του στὴ Σύνοδο: «Οἱ φονταμενταλιστικὲς ομάδες, οἱ φανατικοί, ἀνάμεσα στοὺς ὁποίους βρίσκονται καὶ θεολόγοι καὶ ἱεράρχες, καὶ οἱ ὁποῖοι δροῦν λίγο-πολύ

παντοῦ στὸν ὀρθόδοξο κόσμο σήμερα, συνιστοῦν ἕναν ἐξίσου σοβαρό λόγο, ὄχι μόνο γιὰ τὴ χρονικὴ καθυστέρηση τῆς σύγκλησης, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὸν ἐπαπειληθέντα κίνδυνο ματαιώσεως τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου. Ἡ ἀντίθεση τῶν ὁμάδων αὐτῶν σέ κάθε ἰδέα προσέγγισης τῶν ἄλλων Χριστιανῶν, ἔμμεσα ἐπηρέασε καὶ τίς τοπικὲς μας Συνόδους, πού ἐπιχείρησαν καὶ ἐπιχειροῦν ἀκατάσχετες τροπολογίες στά κείμενα καὶ στοὺς ὅρους τῶν ἐγγράφων πού ἐτοιμάστηκαν ἀπὸ τίς Προσυνοδικὲς Διασκέψεις».

**Προικοννήσου κ. Ἰωσήφ:
«Κάποιοι ἀνόητοι καὶ γκρινιάρηδες» (!)**

Ὁ Μητρ. Προικοννήσου κ. Ἰωσήφ τοῦ Οἴκ. Πατριαρχείου, ἀφοῦ ἐλειτούργησε στὴν Κρήτη τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς, εἶπε μιλώντας στό ἐκκλησίασμα ὅτι «κάποιοι ἀνόητοι» ἀμφισβητοῦν τὴ Σύνοδο καὶ χαρακτήρισε «γκρινιάρηδες» τίς τέσσερις Ἐκκλησίες, πού δέν ἔλαβαν μέρος στίς ἐργασίες της (!)

Ὁ Ἀλεξανδρείας κ. Θεόδωρος

Ὁ Κύπρου κ. Χρυσόστομος καὶ ὁ Προικοννήσου κ. Ἰωσήφ μπορεῖ νά ἦσαν ἀγενεῖς στοὺς χαρακτηρισμούς, πού χρησιμοποίησαν, ἀλλὰ τό «ψυχαγωγικό κομμάτι» τῆς Συνόδου εἶχε ἀναλάβει -καθὼς ἐγράφη- ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κ. Θεόδωρος, μέ δηλώσεις τοῦ τύπου «Αὐτὰ [τὰ θεολογικά] ἦρθαμε νά συζητήσουμε ἐδῶ; Ὁ κόσμος, ὅταν γυρῖσουμε πίσω, περιμένει νά τοῦ ποῦμε τί ἀποφασίσαμε γιὰ τὴ φιλανθρωπία» (!) Ποιός νά τοῦ ἔλεγε ὅτι οἱ Οἰκουμενικὲς Σύνοδοι συγκαλοῦνται γιὰ τὴν πίστη. Ἡ

άσκηση τῆς φιλανθρωπίας εἶναι αὐτονόμητη ὑποχρέωση.

Τί δέν μᾶς εἶπαν οἱ σοφοί καθηγητές

Οἰκουμενιστές καθηγητάδες (Μπέγγος κ.ἄ.) στίς στημένες τηλεοπτικές συζητήσεις, στό πλαίσιο προβολῆς τῆς «Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου», πού ἀνέλαβε ἐργολαβικά ἡ ἁμαρτωλή κρατικοδίαιτη ΕΡΤ, ἔλεγαν καί ξανάλεγαν τό «ἐπιχείρημα»: Γιατί διαμαρτύρονται αὐτοί πού κατηγοροῦν τή Σύνοδο στήν Κρήτη; Στό ἴδιο τό *Εὐχολόγιο* τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ὑπάρχει «Ἀκολουθία ἐπιστροφῆς εἰς τήν Ὁρθοδοξίαν ἀπό τῆς Λατινικῆς Ἐκκλησίας». Αὐτό ὅμως πού ἀπέκρυπταν οἱ σοφοί καθηγητές εἶναι ὅτι αὐτή ἡ διατύπωση **προσετέθη μετά** τά οἰκουμενιστικά ἀνοίγματα τοῦ μασόνου Πατριάρχου Μελετίου Μεταξάκη. Δέν ὑπῆρχε στό *Εὐχολόγιο* πρό τοῦ 1920!

Ἐπίσης δέν εἶπαν, οἱ σοφοί καθηγητές, ὅτι στήν Ἀκολουθία αὐτή ὑπάρχει ἡ ἔκφραση «...τόν ἐπιστρέφοντα ἐκ τῆς **Λατινικῆς πλάνης...**». Ἄρα τό ἴδιο τό κείμενο, πού ἐπικαλοῦνται ὑπέρ τῶν ἀπόψεών τους, χαρακτηρίζει τήν Λατινική «ἐκκλησία» ὡς πλάνη! Μήν πάνε, λοιπόν, γιά μαλλί γιατί βγαίνουν κουρεμένοι.

Στήριξη τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου ἀπό ἰσχυρά ἀμερικανικά κέντρα ἐξουσίας

Διαβάζουμε στίς 18 Ἰουνίου 2016 ὑπό τόν ἀνωτέρω τίτλο στό aktines.blogspot.gr/2016/06/blog-post-427.html#more:

Μιά ἰδιαίτερα κολακευτική εἰσήγηση

γιά τόν Πατριάρχη Βαρθολομαῖο ἔκανε ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξωτερικῶν Ὑποθέσεων τῆς Βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων στίς ΗΠΑ κ. Ed. Royce μέ ἀφορμή τή σύγκληση τῆς διευρυμένης σύναξης καί συνόδου τῶν Ὁρθοδόξων προκαθημένων. Αἴσθηση προκαλεῖ ὅτι **κινητοποιοῦνται ἰσχυρά κέντρα στήν Οὐάσιγκτον, προκειμένου νά στηριχθεῖ προσωπικά ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαῖος**, καθῶς τό μεγαλύτερο μέρος τῆς δήλωσης ἀναφέρεται στήν προσωπικότητά του καί ὄχι στήν οὐσία τῆς συνόδου.

Σύμφωνα μέ πληροφορίες τοῦ Greek AmericanNewsAgency, μέχρι νά ὀλοκληρωθοῦν οἱ ἐργασίες τῶν προκαθημένων, ἀναμένονται καί ἄλλες τέτοιου εἴδους ὑποστηρικτικές πρὸς τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο παρεμβάσεις καί τήν ὀρθόδοξη ἐκκλησία, μέ κεντρικό πρωταγωνιστή στό παρασκήνιο, τόν ἀμερικανό π. Ἄλεξ Καρλοῦτσο.

Ἡ δήλωση αὐτή δημοσιοποιεῖται σέ μιά στιγμή πού ὁ κ. Βαρθολομαῖος χρειάζεται σθεναρή ὑποστήριξη, μετά τίς ἀποφάσεις 4 μεγάλων Ἐκκλησιῶν νά μὴν συμμετέχουν στίς ἐργασίες τῆς συνόδου, διαφωνώντας κατ' ἀρχὴν σέ ὀργανωτικά ζητήματα καί κατὰ δεύτερο σέ θέματα οὐσίας, πού ἀφοροῦν στά ἔξι κείμενα πού τελοῦν ὑπό ἔγκριση ἀπό τή Σύνοδο.

Παραθέτουμε μέρος τῆς δηλώσεως στήριξης τοῦ Ἀμερικανοῦ πολιτικοῦ στόν κ. Βαρθολομαῖο:

«Ὁ Πατριάρχης εἶναι γνωστός γιά τίς προσπάθειές του καί τήν δουλειά πού ἔχει κάνει γιά τήν εἰρήνη καί τή συμφιλίωση μεταξύ ὄλων τῶν θρησκειῶν, ἐνθαρρύνοντας τό διάλογο μεταξύ Χριστιανῶν, Ἑβραίων καί Μουσουλμάνων. Μετά τίς ἐπιθέσεις τῆς 11ης Σεπτεμβρίου τοῦ 2001, ὁ Πατριάρχης ὀργάνωσε μιά

συνάντηση τῶν θρησκευτικῶν ἡγετῶν, συμπεριλαμβανομένων καί τῶν μουσουλμάνων Ἰμάμδων, γιά νά καταδικάσουν τίς ἐπιθέσεις ὡς μιά ἀντι-θρησκευτική πράξη.

Κύριε Πρόεδρε, τό πάνω ἀπό ἓνα ἑκατομμύριο Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν στίς Ἑνωμένες Πολιτεῖες ἀντιπροσωπεύουν διαφορετικούς πολιτισμούς καί διαφορετικό ὑπόβαθρο. Συμμετέχω στόν ἔορτασμό τῆς ἱστορικῆς αὐτῆς Συνόδου».

**Τό «κλειδί κατανοήσεως»
τῆς Συνόδου τοῦ Κολυμπαρίου**

Τό κλειδί κατανοήσεως τῆς Συνόδου δίδει ἡ κ. Ἐλισάβετ Προδρομοῦ, τ. Ἀντιπρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς Διεθνῶν Θρησκευτικῶν Ἐλευθεριῶν τῆς Ἀμερικανικῆς Βουλῆς.

Ἡ κ. Προδρομοῦ, τήν ὁποία κάλεσε ὁ Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος ἀπό τίς Η.Π.Α. ὡς σύμβουλό του(!), εἶπε μιλώντας τό 2007 σέ συνέδριο στό Ἰλλινόις τῶν Η.Π.Α. μέ θέμα: «Ἡ ἀνάγκη γιά μιά Ἁγία καί Μεγάλη Σύνοδο. Γιατί; Γιατί ὄχι ἀκόμη; Καί πότε;»: «...μιά τέτοια σύνοδος πρέπει νά βοηθήσει τούς Ὁρθοδόξους Χριστιανούς ὥστε νά κατανοήσουν, νά συμβιβαστοῦν καί ἐνεργά νά συμμετάσχουν στήν διαμόρφωση τῆς πραγματικότητας τῆς παγκόσμιας θρησκευτικῆς ἐτερότητας...». (Βλέπε Ἀνακοινωθέν Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πειραιῶς μέ ἡμερ. 15 Ἰουνίου 2016).

Αὐτό, λοιπόν, γιά τό ὅποιο ἐνδιαφέρεται πολύ ζωηρά ἡ Ἀμερικανική Ἐξωτερική πολιτική εἶναι ἡ προώθηση καί ἐπιβολή τῆς νεοεποχίτικης καί νεοταξίτικης πανθρησκείας, τῆς «ρωσικῆς σαλάτας» τῶν θρησκειῶν.

Καί εἶναι κρίμα πού αὐτός ὁ στόχος προωθεῖται στόν χῶρο τῆς Ὁρθοδοξίας μέ κύριο ὄχημα τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο Κωνσταντινουπόλεως.

**Χάθηκε ἡ εὐκαιρία νά φανεῖ
τό ἦθος τῆς διακονίας**

Ὅταν ὁ συντονιστής ἐνός δικτύου 14 φορέων δέχεται ἀπό τούς 4 τό αἴτημα γιά ἀναβολή μᾶς συνάντησης, δέν θά πρέπει νά κάνει τό πᾶν γιά νά βρεῖ μιά λύση; Νά συζητήσει, νά ἀκούσει, νά προτείνει;

Ἐάν τούς ἀγνοήσει, τί συμπέρασμα βγαίνει;

Αὐτό πού θά προσπαθοῦσε κάθε κοσμικός, χάσαμε τήν εὐκαιρία νά τό κάνομε ἐμεῖς οἱ ἐκκλησιαστικοί, οἱ ὅποιοι κατά τά ἄλλα μιλοῦμε πολύ γιά ἀγάπη καί ταπείνωση.

Ἡ «παραβολή» ἀναφέρεται στή Σύνοδο τοῦ Κολυμπαρίου.

Ἡ ἀγνόηση ἀπό τόν συντονιστή Οἰκουμενικό Πατριάρχη (αὐτό σημαίνει πρῶτος μεταξύ ἴσων) τῶν τεσσάρων Πατριαρχείων (ἀρχικῶς Βουλγαρίας, κατόπιν Γεωργίας, μετά Ἀντιοχείας καί στό τέλος Ρωσσίας, ἐνῶ ἡ Σερβία (5ο Πατριαρχεῖο) τελικῶς ἦρε τίς ἐπιφυλάξεις καί πῆγε στήν Κρήτη), πού ἐξέφραζαν ἀντιρρήσεις γιά κάποια κείμενα τῆς Συνόδου καί ζητοῦσαν συνεννοήσεις καί ἀναβολή μέχρι νά συμφωνήσουν ὅλοι, δέν νομίζουμε ὅτι φανερώνει τό ἦθος τῆς ταπείνωσης καί τῆς διακονίας.

Κρίμα, ὄχι μόνο γιατί χάθηκε μιά εὐκαιρία νά φανεῖ στόν κόσμο ἓνα ἄλλο ἦθος, ἀλλά καί γιατί σύρεται ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία σέ διχασμό καί περιπέτειες. Ἐνῶ μέχρι χθές δέν ὑπῆρχαν σοβαρά προβλήματα μεταξύ τῶν Ὁρθοδόξων

Ἐκκλησιῶν, τώρα δημιουργήθηκαν.

Γιὰ νὰ μᾶς ἐνώσουν κακὴν κακῶς μέ τούς αἰρετικούς, διχάζουν καὶ διασποῦν τούς Ὁρθοδόξους. Ἐκτός καὶ ἂν ὑπῆρχε δέσμευση (ἐναντι ποιῶν ἄραγε;) ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τοῦ Φαναρίου νὰ γίνει αὐτὴ ἡ Σύνοδος, ὅσες ἀντιδράσεις καὶ ἂν ὑπῆρχαν...

Σατανιστικὸ δρώμενο στὰ ἐγκαίνια τῆς μεγαλύτερης σήραγγας τοῦ κόσμου

Διαβάζουμε στὸ redskywarning.blogspot.gr/2016/06/blog-post_18.html, ὅπου καὶ τὸ σχετικὸ ἀποκαλυπτικὸ βίντεο, ἐκτενὲς ρεπορτάζ ὑπὸ τὸν τίτλο: «Εὐρώπη: Ἐπιταχύνοντας πρὸς τὸ πιὸ σκοτεινὸ τῆς τοῦνελ». Ἐκεῖ γίνεται λόγος γιὰ τὰ ἐγκαίνια τῆς μεγαλύτερης σιδηροδρομικῆς σήραγγας τοῦ κόσμου στὴν Ἑλβετία, μέ τὸ ὄνομα «Σήραγγα Βάσης Γκόταρντ». Παρέστησαν Μέρκελ, Ὀλάντ, Ρέντσι καὶ ὅλη ἡ εὐρωπαϊκὴ ἐλίτ. Τὰ ἐγκαίνια θεωρήθηκαν ἡ εὐκαιρία γιὰ νὰ περάσουν μέσῳ μιᾶς παράστασης μιᾶς ὥρας ὅλα τὰ προχωρημένα μηνύματα τοῦ ἀποκρυφισμοῦ καὶ τοῦ σατανισμοῦ τῶν σκοτεινῶν ἐγκεφάλων καὶ τῶν ἀκόμη πιὸ σκοτεινῶν καρδιῶν, πού κατευθύνουν τὴν Εὐρώπη σήμερα. Τὸ γεγονὸς ὅμως, ὅτι πλέον ἡ προπαγάνδα τους δὲν τηρεῖ οὔτε τὰ στοιχειώδη προσχήματα, κάνει κάποιους καλοπροαίρετους νὰ προβληματίζονται «ποῦ πάει τὸ πράγμα» καὶ νὰ ξυπνοῦν.

Brexit!

Ἡ «Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωσις» τῶν τραπεζιτῶν, τοῦ πάπα καὶ τῶν λεσχῶν τύπου Μπίλντερμπεργκ δέχθηκε τὸ πρῶτο

ἰσχυρὸ χτύπημα στὸ συνοχὴ τῆς μέ τὴν ἀπόφαση τῶν Ἑγγλέζων, μετὰ ἀπὸ δημοψήφισμα στὶς 23 Ἰουνίου 2016, νὰ ἀποχωρήσουν ἀπὸ αὐτήν.

Εὐχόμεστε σύντομα νὰ τοὺς ἀκολουθήσουν καὶ ἄλλοι. Συνιστοῦμε σ' αὐτοὺς πού ξαφνιασθηκαν ἀπὸ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ δημοψηφίσματος, νὰ διαβάσουν τὸν Ἅγιο Παῖσιο, ὁ ὁποῖος, ἥδη πρὶν ἀπὸ τριάντα χρόνια, μίλησε γιὰ διάλυση τῆς Εὐρώπης!

Οἱ Ἑβραῖοι τῆς Ἀμερικῆς τίμησαν τὸν Μπουτάρη καὶ ἄλλους δημάρχους

Σὲ εἰδικὴ ἐκδήλωση οἱ Ἑβραῖοι τῶν Η.Π.Α. τίμησαν τώρα τὸν Ἰούνιο τὸν Μπουτάρη καὶ ἄλλους δημάρχους ἀπ' ὅλο τὸν κόσμο «γιὰ τὴ δουλειά πού κάνουν στὴν καταπολέμηση τοῦ ἀντισημιτισμοῦ». Ἄξιός ὁ μισθός του!

Ἐμετικὴ δήλωση πάπα Φραγκίσκου. Παρομοιάζει τὸν Χριστὸ μέ τὸ ISIS!

Μεταφέρουμε τὴν εἴδηση ἀπὸ τὸ redskywarning.blogspot.gr/2016/05/isis.html

Σὲ μιὰ σοκαριστικὴ συνέντευξη, ὁ Πάπας Φραγκίσκος παρομοίασε τὸν Ἰησοῦ Χριστὸ μέ τὸ ISIS καὶ εἶπε ὅτι οἱ μουσουλμάνοι μετανάστες πρέπει νὰ ἀναπαράγονται μέ τοὺς Εὐρωπαίους γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῆς «ὑπογεννητικότητας».

«Σήμερα, δὲν νομίζω ὅτι ὑπάρχει ὁ φόβος τοῦ Ἰσλάμ ὡς Ἰσλάμ, ἀλλὰ τοῦ ISIS καὶ τοῦ κατακτητικοῦ πολέμου του, ὁ ὁποῖος ἐν μέρει προέρχεται ἀπὸ τὸ Ἰσλάμ», εἶπε στὴν γαλλικὴ καθολικὴ ἐφημερίδα La Croix. «Εἶναι ἀλήθεια

ὅτι ἡ ἰδέα τῆς κατάκτησης εἶναι συνυφασμένη μέ τήν ψυχή τοῦ Ἰσλάμ, ὥστόσο, εἶναι ἐπίσης δυνατό νά ἐρμηνευθεῖ ὁ στόχος πού ἀναφέρει τό Εὐαγγέλιο τοῦ Ματθαίου, ὅπου ὁ Ἰησοῦς στέλνει τούς μαθητές Του σέ ὅλα τά ἔθνη, ὡς μία ἰδέα κατάκτησης».

Ὁ Πάπας δῖλωσε ἐπίσης ὅτι εἶναι «ἐπιφοβο» αὐτό πού ἀκούγεται σχετικά μέ τίς «χριστιανικές ρίζες τῆς Εὐρώπης», διότι, σέ αὐτόν, αὐτό ἔχει μιά «ἀποικιοκρατική χροιά»· καί κάλεσε τά εὐρωπαϊκά ἔθνη νά «ἐνσωματώσουν» τούς μουσουλμάνους μετανάστες στήν ἥπειρο.

«Ἡ ἐνσωμάτωση αὐτή εἶναι ἀκόμη πιό ἀναγκαία σήμερα, δεδομένου ὅτι, ὡς

ἀποτέλεσμα τῆς ἐγωϊστικῆς ἀναζήτησης γιά εὐημερία, ἡ Εὐρώπη ἀντιμετωπίζει τό σοβαρό πρόβλημα τῆς μείωσης τοῦ ποσοστοῦ τῶν γεννήσεων», δῖλωσε. «Ἐνα δημογραφικό κενό βρίσκεται σέ ἀνάπτυξη».

Καί σχολιάζει τό blog:

«Οἱ ἀπόψεις τοῦ πάπα εἶναι ἐντυπωσιακά παρόμοιες μέ ἐκείνες τοῦ κορυφαίου Ἰμάμν Sheikh Muhammad Ayed (Σείχη Μουχάμαντ Ἀγιέντ), ὁ ὁποῖος εἶπε ὅτι οἱ μουσουλμάνοι θά πρέπει νά ἐκμεταλλευτοῦν τήν “μεταναστευτική κρίση”, νά ἀναπαραχθοῦν μέ τούς Εὐρωπαίους καί νά “κατακτίσουν τίς χῶρες τους”».

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Διμηνιαία ἔκδοση τοῦ Πανελληνίου Συνδέσμου
γιά τήν Ἑλληνορθόδοξη Παράδοση «Παρακαταθήκη»
Κωδικός ΕΛ.ΤΑ. 020007

Ἐκδότης - ὑπεύθυνος κατά τόν νόμο: Βασιλική σύζ. Ἡρ. Λαμπροπούλου

Σύμβουλος Ἐκδόσεως: Μοναχός Ἀρσένιος Βλιαγκόφτης

Ἐκτύπωση - Βιβλιοδεσία: Ἀλτιντζῆ Δ. Ἀγγελική

Ἐκτύπωση - Βιβλιοδεσία: Ἀλτιντζῆ Δ. Ἀγγελική

Συνδρομή ἐσωτερικοῦ ἐτήσια: 10 €

Συνδρομή ἐξωτερικοῦ ἐτήσια: 30 €

Συνδρομή Κύπρου ἐτήσια: 15 €

Ἐπιστολές - Συνδρομές: Περιοδικόν ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Τ.Θ. 18407, Τ.Κ. 540 03 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΗΛ: 2310.222.511, FAX: 2310.462.562

e-mail: parakatathiki@gmail.com

Τά ἐνυπόγραφα ἄρθρα ἐκφράζουν τίς ἀπόψεις τῶν συγγραφέων τους καί ἀκολουθοῦν τήν ὀρθογραφία τους.

© ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Ἐπιτρέπεται ἡ ἀναδημοσίευση κατόπιν γραπτῆς ἀδείας ἀπό τί διεύθυνση τοῦ περιοδικοῦ.